

Puutavaran kuljetus yleisillä teillä

Tielaitos
TIEHALLINTO, Liikenteen palvelut

Helsinki 1998

2. painos
TIEL 2120007
ISBN 951-726-467-4

J-Paino Oy
Helsinki 1998

Julkaisua myy
Tielaitoksen kirjasto
Telefax 020 444 2652

Tielaitos, TIEHALLINTO
Opastinsilta 12 A
PL 33
0521 HELSINKI
Puhelinvaihte 0204 44 150

TIEDOKSI

Liikenneministeriö
Sisäasiainministeriö, Poliisiosasto/Liikenneyksikkö
Liikkuva poliisi
Suomen Kuntaliitto
Metsäteollisuus ry
Suomen Kuorma-autoliitto ry
Metsäalan Kuljetusyrittäjät ry

Keskushallinnon yksiköt
Tuotantoalueet
Tiepiirien liikenteen palvelut –yksiköt
Tiepiirien tienpidon teettäminen –yksiköt
Tiepiirien kirjastot

Puutavaran kuljetus yleisillä teillä. Helsinki 1998. Tielaitos, Liikenteen palvelut, ISBN 951-726-467-4, TIEL 2120007

Aiheluokka: 12, 22, 331

Asiasanat: puutavaran kuljetus, puutavaran varastointi, puutavaran kuormaus

Alkusanat

Tämä ohje on tarkistettu siten, että se vastaa nykyistä lainsäädäntöä ja toimintalinjoja.

Ohjetta noudattamalla luodaan edellytykset puutavaran tiekuljetuksiin liittyvien lupahakemusten ja sopimusten yhtenäiselle ja joustavalle käsittelylle.

Ohjeessa on esitetty käytännön periaatteita puutavarakuljetusten suorittamiseksi liikenneturvallisuusnäkökohdat huomioiden. Puutavaran autokuljetuksista ja varastoinnista koituvia haittoja ja vaaroja vähennetään aktiivisella tiedottamisella ja tiiviillä yhteistyöllä eri osapuolten kesken. Tästä on hyvänä esimerkkinä säännöllisesti kokoontuvat alueelliset yhteistyöryhmät.

Ohje on tarkoitettu lähinnä Tielaitoksen käyttöön, mutta sitä voivat hyödyntää myös muut puutavaran autokuljetusten kanssa tekemisissä olevat. Ohje on ajantasaistettu Tielaitoksen keskushallinnon liikenteen palvelut – yksikössä ja sen laadinnassa ovat olleet mukana metsäalan kuljetuksenantajat, Suomen Kuorma-autoliitto, Metsäalan kuljetusyrittäjät ry sekä asiantuntijana on kuultu Metsäteho Oy:tä.

Helsingissä, syyskuussa 1998

Tielaitos

Sisältö

1	JOHDANTO	7
1.1	Yleistä	7
2	YHTEISTYÖ	7
2.1	Yhteistyön tarkoitus ja organisointi	7
3	PUUTAVARAN VARASTOINTI	8
3.1	Varastointi yksityisen tien varteen	8
3.2	Varastointi kuormausalueelle	10
3.3	Varastointi tienpitoaineen ottamispaikalle	10
3.4	Varastointi maatalousliittymän tai tilapäisen liittymän yhteyteen	11
3.5	Varastointi pysäköimis- ja levähdysalueille	11
3.6	Varastointi yleisen tien viereen	12
4	PUUTAVARAN KUORMAUS	13
4.1	Yleiset turvallisuusnäkökohdat	13
4.2	Liikenteen varoittaminen	13
4.3	Työturvallisuus	16
4.4	Järjestyksen noudattaminen	16
5	PUUTAVARAN KULJETUS	17
5.1	Kuljetusten ajoitus ja reitin valinta	17
5.2	Liikenteen varoittaminen	17
6	KULJETUSTEN SEURANTA JA VALVONTA	20
7	PERUSTIETOA PUUTAVARAN VARASTOINNISTA JA KULJETUSTA	20
7.1	Kuljetusosapuolet	20
7.2	Puutavaran tiekuljetukset ja kuljetuskalusto	20
7.3	Kuljetusten kausiluonteisuus	21
7.4	Puutavaran varastointiin ja kuljetuksiin vaikuttavat säädökset	21
8	PERUSTIETOA TIENPIDOSTA	21
8.1	Tienpitoon liittyviä käsitteitä ja määritelmiä	21
8.2	Tiehen liittyviä käsitteitä ja määritelmiä	23
8.3	Teiden ja siltojen kantavuus	25
8.4	Tiestön tilarajoitukset	27
8.5	Kelirikkkokausien huomioonottaminen puutavaran kuljetuksissa	27

1 JOHDANTO

1.1 Yleistä

Puutavaran kuljetuksella tarkoitetaan näissä ohjeissa raaka-ainekuljetusta yleisellä tiellä metsävarastolta tehtaalle. Puutavara kuljetetaan autokuljetuksena joko suoraan tehtaalle tai kuljetusmuoto vaihtuu autokuljetuksen jälkeen rautatiekuljetukseen, uittoon tai aluskuljetukseen. Käytännöllisesti katsoen kaikki puu on kuljetusketjun jossain vaiheessa autokuljetuksessa.

Yleisen tieverkon eräänä tehtävänä on palvella metsäteollisuuden kuljetustarpeita. Puutavaran kuljettamisessa tulee ottaa huomioon liiketaloudelliset, liikennetekniset ja tienpidon näkökohdat; kuljetukset tulee hoitaa tehokkaasti siten, että muulle liikenteelle, ympäristölle ja tienpidolle aiheutuvat haitat ovat mahdollisimman vähäisiä ja ettei tiestöä tarpeettomasti vaurioiteta.

Jotta nämä tavoitteet saavutettaisiin, tulee puutavaran kuljetuksesta ja tienpidosta huolehtivien noudattaa jäljempänä annettuja ohjeita. Niin ikään on hyvä muistaa, että kiinteä yhteistyö on kaikkien osapuolien edun mukaista suunniteltaessa ja toteutettaessa puutavaran varastointia, kuormausta ja kuljetuksia.

Tiehen ja tienpitoon liittyviä käsitteitä ja määritelmiä on esitetty kappaleessa kahdeksan.

2 YHTEISTYÖ

2.1 Yhteistyön tarkoitus ja organisointi

Puutavaran tiekuljetusten toteuttaminen sekä yritysten että tienpitäjän kannalta edullisimmalla tavalla edellyttää osapuolien yhteistyötä kaikilla tasoilla.

Yhteistyö voidaan toteuttaa siten, että muodostetaan alueellinen yhteistyöryhmä, jossa on mukana Tielaitoksen (käytännössä tiehallintopiirin), kuljetuksenantajien, kuljetusyrittäjien edustajat ja tarvittaessa myös poliisin ja metsäkeskusten edustajat.

Yhteistyöryhmä käsittelee puutavaran kuljetuksiin liittyviä alueensa ongelmia ja sopii tässä ohjeessa annettujen periaatteiden soveltamisesta paikallisiin olosuhteisiin.

Ryhmän jäsenet huolehtivat tiedottamisesta edustamiensa organisaatioiden jäsenille.

Yhteistyöryhmän kokoonkutsujana toimii Tielaitoksen edustaja ja ryhmässä voidaan sopia mm.

- alueellisen suunnitelman laatimisesta
- uusien varastointialueiden rakentamisesta
- puutavaranosturin ja perävaunun jättöpaikkojen rakentamisesta
- liittymien sijoittamisesta ja mitoittamisesta
- kuljetusten ajoittamisesta, kuljetusreiteistä ja liikennerajoituksista kelirikkokaudella
- kelirikon takia mahdollisesti tarvittavista ylimääräisistä kunnossapitotöistä
- puutavarakuljetusten vaatimista tehostetuista aurauksista ja hiekoituksesta
- keskeneräisten metsäteiden käytöstä
- luvista yleisen tien liitännäisalueiden käyttämisestä puutavaran tilapäiseen varastointiin.

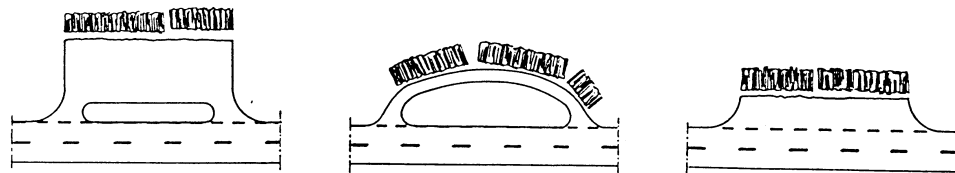
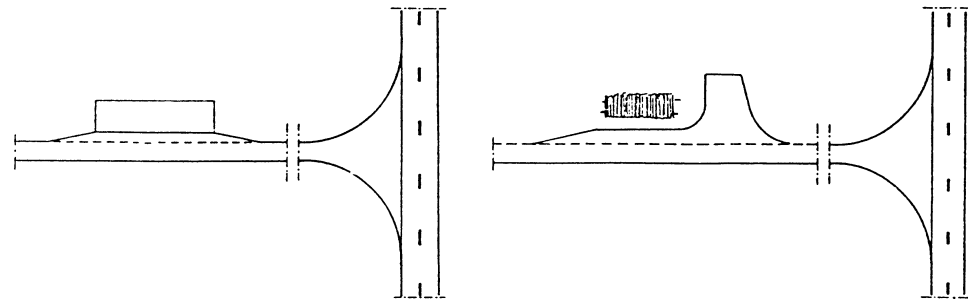
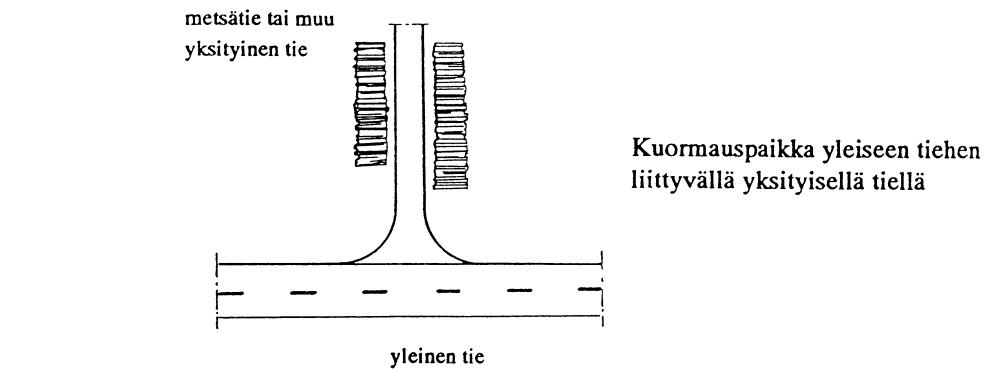
Erityisen arvokasta on suoraan kuljetusyrittäjiltä saatava tieto kaikista puuteista, tarpeista ja ongelmista, joita voi ilmetä kuljetusketjun eri vaiheissa. Välitön yhteydenpito joko kuljetuksenantajaan tai Tielaitoksen edustajaan edesauttaa onnistumista.

3 PUUTAVARAN VARASTOINTI

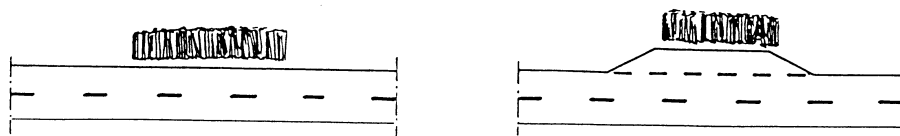
3.1 Varastointi yksityisen tien varteen

Kun puutavaraa on tarkoitus varastoida yksityisen tien varteen, on varmistettava, että kyseisen tien liittymä yleiseen tiehen on riittävän väljä ja kantava niille ajoneuvoille, joilla puutavara on tarkoitus kuljettaa varastosta yleiselle tielle. Ahtaat ja heikosti kantavat liittymät on parannettava ennen kaukokuljetusten aloittamista. Työn voi tehdä Tielaitoksen luvalla ja Tielaitoksen ohjeiden mukaan joko yksityisen tien pitäjä, kuljetuksenantaja tai -suorittaja. Käytön jälkeen laajennettu liittymä pitää palauttaa entiselleen, jos asiasta ei ole toisin sovittu.

Uuden yksityisen tien liittymän rakentaminen on mahdollinen vain Tielaitokselta saadun liittymäluvan perusteella. Liittymälupahakemusta ratkaistaessa tärkein näkökohta on liikenneturvallisuus liittymän kohdalla: liittymälupaa ei myönnetä sellaiseen paikkaan, jossa esim. mäen tai mutkan vuoksi näkemät yleisen tien suunnassa ovat riittämättömät tai lähellä on jo olemassa liittymä. Riista-aidan kohdalle rakennettavassa liittymässä pitää portin ja tien väliin varata riittävästi tilaa, jotta ajoneuvoyhdistelmä voidaan pysäyttää, kun porttia avataan ja suljetaan. Liittymän rakentamisessa on noudatettava luvassa määritellyt ehtoja.

Kuormauspaikka yleiseen tiehen kuuluvan tai siihen liittyvän kuormaus- tai muun alueen yhteydessä
(Ei linja-autopysäkin kohdalla)

Vähäliikenteisellä yleisellä tiellä tapahtuva kuormaus
(Ei linja-autopysäkin kohdalla)

Kuva 1. Malleja puutavaran varaston liittymisestä yleiseen tiehen

Yksityisen tien varteen lähelle yleisen tien liittymää suositellaan rakennettavan levike, jota voi käyttää kuormauspaikkana sekä perävaunun ja nosturin jättöpaikkana (kuva 1).

Ajoneuvoyhdistelmien kääntymispaikat on mitoitettava 25,25 metrin pituisille ajoneuvoille.

Yksityistietä saa käyttää yleensä vain tieosakkaiden hyväksi tapahtuviin kuljetuksiin ja varastointiin. Muihin kuljetuksiin ja varastointiin on saatava lupa tiekunnalta tai tien osakkailta. (Yksityistielaki 80 §)

3.2 Varastointi kuormausalueelle

Kun puutavaraa joudutaan varastoimaan yleisen tien varteen, on suositeltavaa käyttää erityisesti tähän tarkoitukseen rakennettuja kuormausalueita. Kuormausalueet voivat olla joko Tielaitoksen rakentamia yleisen tien liitännäisalueita tai yksityisten maanomistajien kustannuksella rakennettuja alueita.

Yleisen tien pitäjän rakentama kuormausalue tulee kysymykseen vain silloin, kun aluetta käytetään jatkuvasti tai ainakin usean vuoden ajan. Uusien kuormausalueiden tarve ja sijainti tulee selvittää alueellisesti tiepiirin ja alueiden tarvitsijoiden yhteistyöryhmässä. Tällöin alueet voidaan suunnitella siten, että teiden parantamisen yhteydessä syrjään jääneitä tieosia ja ylijäämämassojen läjitysalueita voidaan hyödyntää mahdollisimman taloudellisesti. Yleiseen tiehen kuuluva kuormausalue voidaan perustaa myös tiepiirille tehtävän aloitteen perusteella.

Myös alueen tarvitsijat voivat omalla kustannuksellaan rakentaa varastoalueen. Maanomistaja voi saada varastoalueen rakentamiskustannuksiin metsänparannusvaroja. Alueen liittämiseksi yleiseen tiehen tarvitaan Tielaitoksen liittymälupa.

Kuormausalueiden suunnittelussa käytetään kuvan 1 mukaisia vaihtoehtoja. Kuormausalue tulee sijoittaa siten, että alueelta lähtevät kuormatut ajoneuvot saavuttavat helposti normaalin ajonopeuden. Käytön jälkeen laajennettu liittymä pitää palauttaa entisen käyttötarpeen mukaiseksi, jos asiasta ei ole toisin sovittu. Alueen sisäiset ajotiet on suunniteltava läpiajettaviksi.

3.3 Varastointi tienpitoaineen ottamispaikalle

Puutavaraa voidaan kuormata ja varastoida yleisen tien liitännäisalueena olevalla tienpitoaineen ottopaikalla Tielaitoksen luvalla. Lupa annetaan, jos kuormauksesta ja varastoinnista ei aiheudu kohtuutonta haittaa alueen

muulle käytölle tai ympäristölle. Tärkeällä pohjavesialueella pitää ottaa huomioon pohjavesien suojelua koskevat määräykset.

Käytöstä poistettu tienpitoaineen ottopaikka voidaan tietyin edellytyksin muuttaa puutavaran varastointialueeksi. Aloite tehdään Tielaitokselle, joka ratkaisee asian lausuntojen perusteella (Asetus yleisistä teistä 47 §).

Tienpitoaineen ottopaikan käyttötarkoituksen muuttamista harkittaessa, tulee ottaa huomioon maa-aineslain perusteella annetut määräykset alueen myöhemmästä käyttämisestä (Maa-aineslaki 5 §).

3.4 Varastointi maatalousliittymän tai tilapäisen liittymän yhteyteen

Maatalousliittymä on tielain 52 §:n mukaan ainoastaan maa- ja metsätalousoajoon tarkoitettu liittymä. Maatalousliittymä ei yleensä ole mitoitettu raskaita puutavara-ajoneuvoja varten, joten ennen puutavarakuljetusten aloittamista saattaa olla tarpeen avartaa liittymää ja lisätä sen kantavuutta.

Puutavaran kuljetusta varten tarpeellinen uusi pysyvä maatalousliittymä on rakennettava Tielaitoksen luvalla ja ohjeiden mukaan sellaiseen paikkaan, jossa liittymän käyttö ei vaaranna liikenneturvallisuutta.

Riista-aidan kohdalla liittymän rakentamisessa on otettava huomioon kohdassa 3.1 mainitut seikat.

Tilapäisellä liittymällä tarkoitetaan liittymää, jota käytetään rajoitetun ajan esim. puutavaran kuljetuksiin. Tilapäisen liittymän paikka määrätään Tielaitoksen myöntämässä liittymäluvassa. Liittymäluvan ehtona on, että luvan saaja purkaa liittymän kuljetusten päätyttyä. Tilapäisiä liittymiä koskevia määräyksiä sovelletaan myös puutavaran kuljetuksia varten rakennettavien talviteiden liittymiin.

3.5 Varastointi pysäköimis- ja levähdysalueille

Teiden varsilla olevat tienpitäjän rakentamat ja autoilijoiden virkistäytymiseen tarkoitetut alueet ryhmitellään palvelutasonsa mukaan pysäköimisalueisiin ja levähdysalueisiin. Pysäköimisalueet ovat yleensä palvelutasoltaan vaatimattomia ajoradan levennyksiä tai ajoradasta kapealla välisaarekkeella erotettuja alueita. Niiden ennako-opastuksena käytetään liikennemerkkiä 521 "Pysäköintipaikka".

Vastaavasti levähdysalueiden ennako-opastuksena käytetään liikennemerkkiä 741 "Levähdysalue". Levähdysalueet ovat yleensä erotettu leveäh-

köllä välisaarekkeella päätiestä ja niiden palvelutasoon on kiinnitetty huomiota. Palvelualueet edustavat palvelutasoltaan alueiden korkeinta tasoa.

Puutavaran kuormaus ja varastointi ei ole sallittua valta- ja kantateiden pysäköimis- ja levähdysalueilla, sillä puutavaran käsittelystä johtuva roskaantumisen haittaa alueiden käyttöä niiden varsinaiseen tarkoitukseen. Alueiden mitoitus ei myöskään ole riittävä puutavaran varastointiin ja lisäksi puutavaran käsittely voi vaurioittaa alueen istutuksia ja kasvillisuutta.

Talvella sellaiselle valta- ja kantateiden levähdysalueelle, jota käytetään vähän ja jossa ei ole arkoja istutuksia tai palveluvarustus on minimaalinen, voi Tielaitos myöntää määräaikaisen luvan alueen ulkopuolelle varastoidun puutavaran kuormaamiseen tai puutavaran varastoimiseen alueella. Luvan perusteet ja ehdot ovat samat kuin, mitä jäljempänä on mainittu alemman tieverkon vastaavista luvista. Silloin, kun on kyse puutavaran varastoinnista levähdysalueella, tulee se osoittaa liikenteenohjauslaittein tähän tarkoitukseen. Tällöin alueelle on jätettävä riittävästi tilaa, jotta poliisi voi tarvittaessa tarkastaa raskaan liikenteen ajoneuvoyhdistelmiä, jos läheltä ei löydy muuta tarkoitukseen sopivaa aluetta.

Alemman tieverkon pysäköimis- ja levähdysalueiden käyttö tilapäisinä kuormausalueina voi tulla kysymykseen silloin, kun aivan alueen läheltä korjattua puutavaraa ei voi varastoida varsinaiselle kuormausalueelle. Tielaitos voi myöntää luvan (tai tehdä kirjallisen sopimuksen) pysäköimisalueen käytöstä seuraavissa tapauksissa:

- Alueen käyttö puutavaran kuormaukseen ja varastointiin ei oleellisesti haittaa alueen tavanomaista käyttöä.
- Alueen varsinainen käyttö lyhytaikaiseen pysäköintiin on vähäistä.
- Puutavara voidaan varastoida pysäköimiseen varatun alueen ulkopuolelle.

Luvassa määrätään (sopimukseen kirjataan) seuraavat ehdot:

- Pysäköimisaluetta saa käyttää kuormaukseen ja varastointiin vain sovittuna aikana.
- Luvan saaja on velvollinen siivoamaan alueen sovittuun määräaikaan mennessä.
- Luvan saaja on velvollinen korvaamaan alueelle tai alueen laitteille ja istutuksille mahdollisesti aiheutuneet vauriot.

3.6 Varastointi yleisen tien viereen

Puutavaran varastoiminen tieltä kuormaamista varten on kiellettyä valta- ja kantateiden viereen tai vierialueelle.

Muilla vähäliikenteisillä alempiluokkaisilla teillä lyhytaikainen varastointi on sallittua tielaitoksen luvalla. Luvan antamisen ehdot ovat seuraavat:

- Puut varastoidaan tiealueen ulkopuolelle vier- ja suoja-alueelle.
- Puut varastoidaan kohtisuoraan tien suuntaan nähden.
- Varasto sijoitetaan, jos se on mahdollista, tien levitysten kohdalle siten, että kuormattava ajoneuvo voidaan pysäköidä varsinaisen ajoradan ulkopuolelle.
- Tieltä kuormattaessa varasto sijoitetaan paikkaan, jossa ajoneuvon pysäköinti kuormauksen ajaksi on sallittua ja näkemäolosuhteet tiellä ovat riittävän hyvät.
- Varastoa ei sijoiteta linja-autopysäkin kohdalle.
- Varastoa ei sijoiteta työturvallisuussyistä sähkö- tai telejohtojen alle.
- Varastoija on vastuussa liikenneturvallisuutta vaarantavista toimista.
- Varastoija siivoaa tie- ja vierialueen sovittuna aikana.

Ennen varastoinnin aloittamista on aina varmistettava Tielaitoksen paikallisen edustajan kanssa varastointipaikan sopivuus puutavaran kuormaamiseen tieltä. Samalla voidaan sopia myös kuormaamisen aikana tarvittavien liikennemerkkien vuokraamisesta Tielaitokselta.

4 PUUTAVARAN KUORMAUS

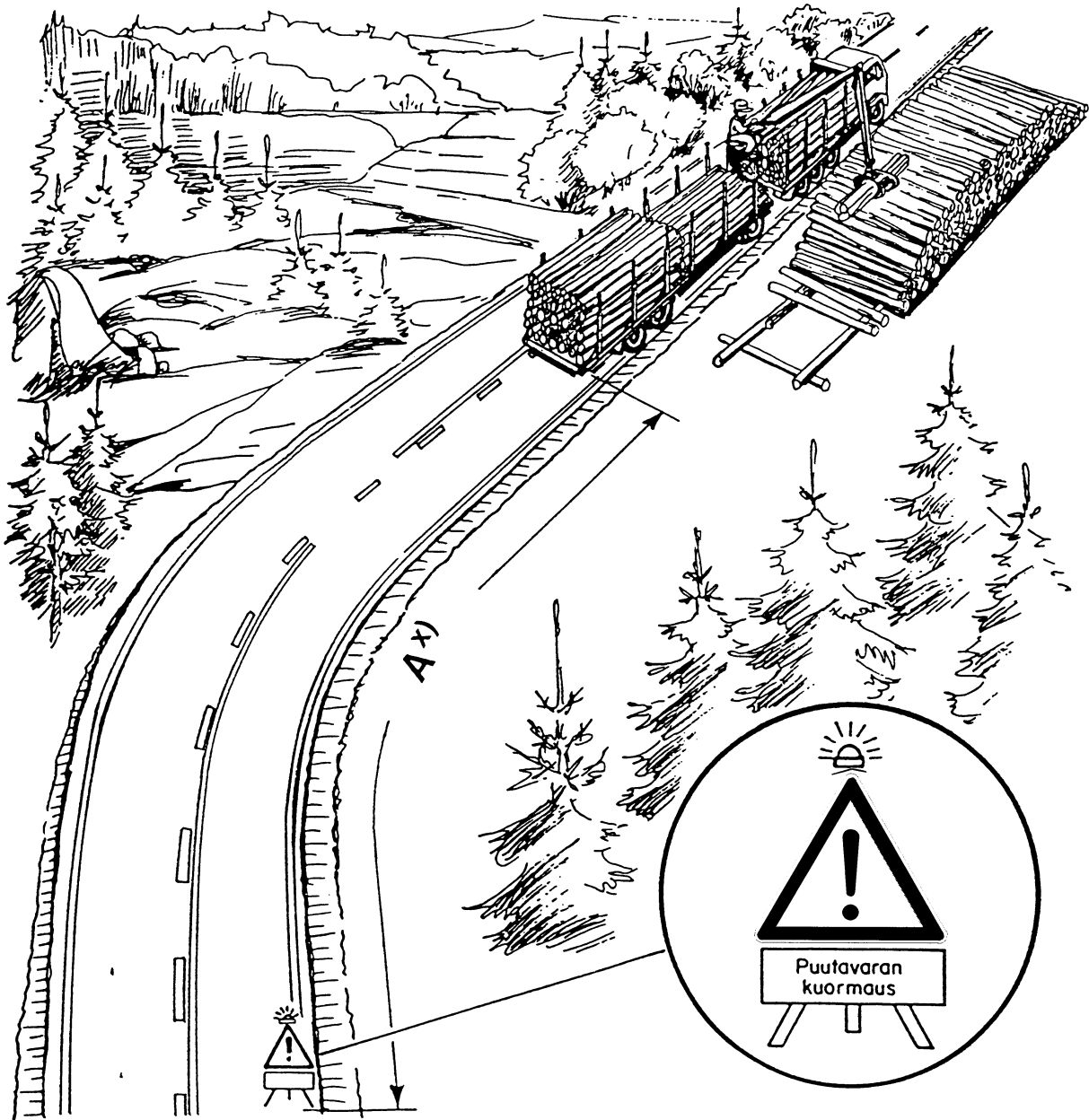
4.1 Yleiset turvallisuusnäkökohdat

Kuormaus on kielletty sellaisissa tienkohdissa, joissa ajoneuvon pysäyttäminen on kielletty. Tiellä, jossa sallittu ajonopeus on enemmän kuin 80 km/h, puutavaran kuormaus on kiellettyä, jos tienpitäjältä ei ole saatu lupaa sallitun nopeuden tilapäiseksi alentamiseksi. Kuormauspaikan kohdalle suositellaan enintään 60 kilometrin nopeusrajoitusta.

Kuormauspaikan valinnassa tulee ottaa huomioon tehokkaan kuormauksen lisäksi erityisesti liikenneturvallisuus, työturvallisuus ja ympäristönsuojelu. Kuormauspaikassa tulee muiden ajoneuvojen voida ohittaa kuormattava ajoneuvo turvallisesti. Jos puutavaraa on tien vierellä niin, että kuormaus pysäköityyn ajoneuvoon liikenteelle vaaraa aiheuttamatta ei ole mahdollista, on puutavara siirrettävä turvallisempaan paikkaan kuormattavaksi.

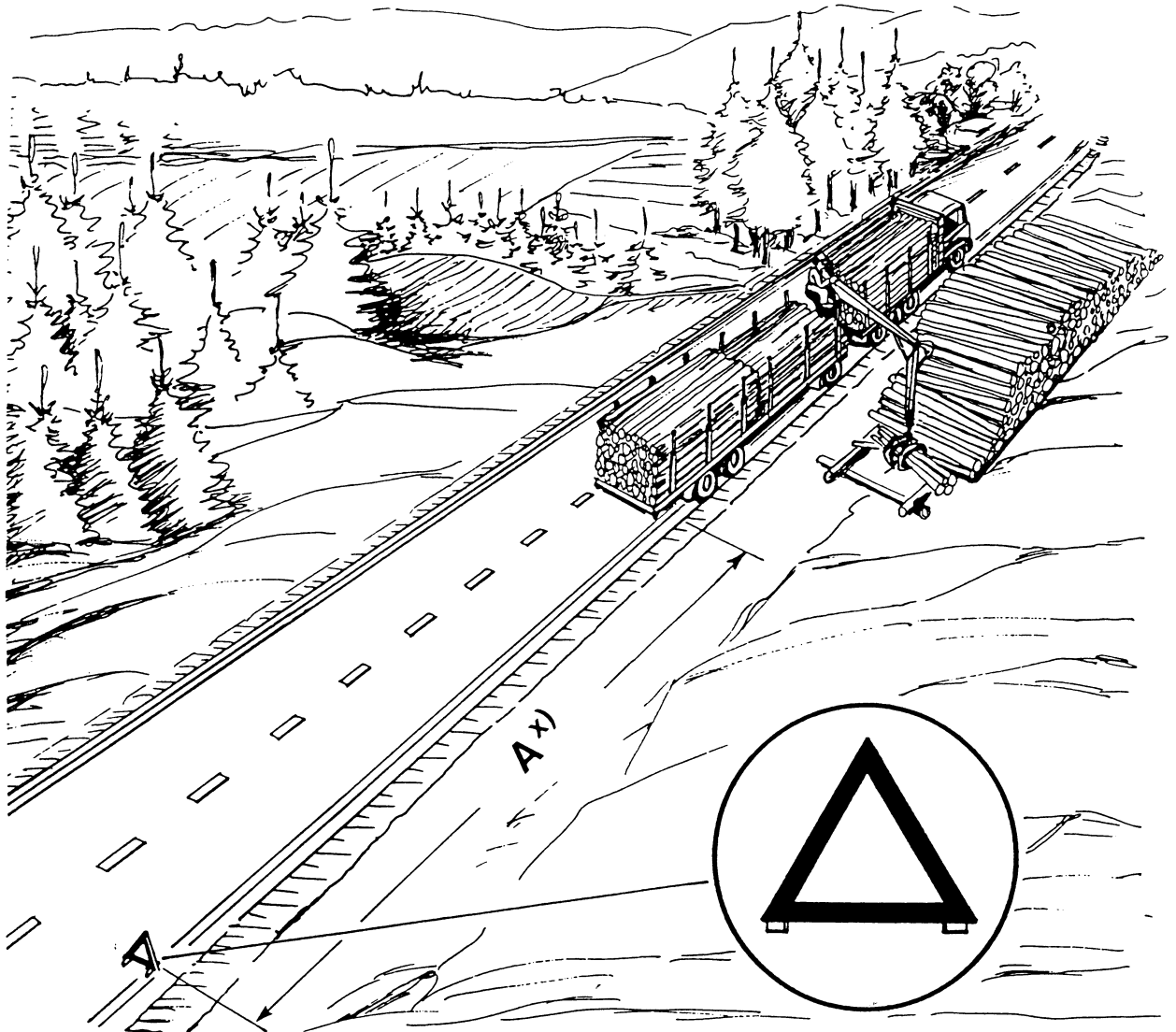
4.2 Liikenteen varoittaminen

Kuormattaessa puutavaraa yleiseltä tieltä on erityistä huomiota kiinnitettävä muun liikenteen varoittamiseen. Yleensä käytetään kuvan 2a mukaista järjestelyä. Kuvassa esitettyä tielle asetettavaa varoituslaitetta saadaan käyttää lyhytaikaisissa töissä, joissa kiinteän varoitusmerkin pystyttäminen vaatii kohtuuttoman pitkän ajan.

- x) Etäisyys A on vähintään 150 m kun tien nopeusrajoitus on 80 km/h ja vähintään 250 m kun rajoitus on 100 km/h

Kuva 2a. Varoituslaitteen käyttö kuormattaessa ajoradalle pysäköityyn ajoneuvoon rajoitetuissa näkemäolosuhteissa.

- x) Etäisyys A on vähintään 150 m kun tien nopeusrajoitus on 80 km/h ja vähintään 250 m kun rajoitus on 100 km/h

Kuva 2b. Varoituskolmion käyttö kuormattaessa ajoradalle pysäköityyn ajoneuvoon hyvissä näkemäolosuhteissa.

Liikennemerkkien tai muiden liikenteenohjauslaitteiden asettamiseen tarvitaan tienpitäjän tai poliisin lupa. Merkit on poistettava heti kuljetuksen päättymisen jälkeen tai pitkäaikaisen keskeytyksen ajaksi. Tielaitos vuokraa liikennemerkkejä ja varoituslaitteita.

Jos näkemäolosuhteet kuormauspaikalla ovat hyvät, riittää liikenteen varoitamiseksi ajoneuvon taakse riittävän kauas sijoitettu varoituskolmio (kuva 2b). Muita kuin TLa:n mukaisia liikennemerkkejä Tielaitoksen hyväksymiä liikenteenohjauslaitteita ei saa käyttää.

4.3 Työturvallisuus

Jos puutavaraa kuormataan sähkölinjan lähellä, on työntekijöiden ja muiden tienkäyttäjien turvallisuus varmistettava ottamalla huomioon turvaetäisyydet. (ks. "Sähkötarkastuskeskuksen opas")

Telekaapeleiden sijainti kuormausalueella on selvitettävä ennen töiden aloittamista.

Telekaapelilla tarkoitetaan sekä ilmajohtoja että maakaapeleita (Teletoinintalaki 31. §). Telekaapeleita vaarantavia töitä ovat kuormauksen lisäksi myös metsätyöt ja kuljetukset. TELEn julkaisussa "Kaapelivahinko on vakava asia" on asiasta tietoa rakentajille ja maanomistajille.

Ajettaessa puutavaraa veteen tai jäälle varastoitavaksi, noudatetaan Metsätehon ja työsuojeluhallituksen ohjetta "Puutavaran veteen ja jäälle ajo", (1991). Puutavaran varastoiija vastaa siitä, että kuormattaessa on mahdollista noudattaa työturvallisuusohjeita.

4.4 Järjestyksen noudattaminen

Käytettäessä yleiseen tiehen kuuluvaa tai liittyvää aluetta puutavaran varastointiin tai kuormaukseen on alue käytön jälkeen siivottava ja kuormauksesta mahdollisesti aiheutuneet vauriot korjattava. Jos luvan saanut ei huolehdi alueen siivoamisesta ja mahdollisten vaurioiden korjaamisesta, tienpitäjä voi teettää työt luvan saajan kustannuksella. Liikenneturvallisuuksiin vaarantava tai alueen tavanomaista käyttöä haittaava puutavara voidaan siirtää tai siirättää sopivaan turvalliseen paikkaan luvan saajan kustannuksella.

Heijastimin merkityn irrotettavan kuormausnosturin ja perävaunun saa jättää pysäköimisalueelle omistajan vastuulla enintään kahden vuorokauden ajaksi. Tällöin edellytyksenä on, että alueen varsinaista käyttöä varten jää riittävästi tilaa ja ettei ajoneuvojen ja laitteiden jättämisestä aiheudu likaantumista

tai roskaantumista. Liikenneturvallisuutta vaarantavat ajoneuvot ja laitteet voidaan siirtää tai siirättää sopivaan turvalliseen paikkaan niiden omistajan tai haltijan kustannuksella.

Linja-autopysäkille ei saa pysäköidä edes tilapäisesti mikään muu ajoneuvo kuin linja-auto, joten irrotettavan kuormanosturin, perävaunun tai muun kuormauksessa käytettävän laitteen jättäminen linja-autopysäkille on ehdottomasti kielletty (Tielikenneasetus 19. §).

5 PUUTAVARAN KULJETUS

5.1 Kuljetusten ajoitus ja reitin valinta

Puutavaraa kuljetettaessa tulee tie- ja liikenneolot ottaa huomioon siten, että kuljetusreitinä käytetään mahdollisimman hyväkuntoisia ja kantavia teitä. Samalla muulle liikenteelle aiheutuvat haitat ja vaarat tulee pyrkiä minimoimaan.

Teiden kunto ja kantavuus tulee ottaa huomioon erityisesti kelirikkokausina. Kantavuudeltaan heikkojen sorateiden käyttämistä kelirikkoaikoina tulee mahdollisuuksien mukaan välttää, vaikka tielle ei olisikaan asetettu liikenne-rajotusta. Välttämällä raskaita kuljetuksia kelirikkouhan alaisilla teillä, saatetaan liikenne-rajotusten asettamiselta välttyä kokonaan ainakin tai rajoituskausi lyhenee. Puutavarakuljetusten ajoittamisesta ennen teiden kelirikkokauden alkamista tulee neuvotella ja sopia kuljetusten ostajien, suorittajien ja paikallisen tienpitäjän yhteistyöryhmässä.

Painorajoitetut sillat rajoittavat puutavarakuljetuksia eniten, joten kuljetusten jatkuvuuden turvaamiseksi on asetettuja rajoituksia noudatettava, ettei mahdollisesti vaurioituneille silloille jouduta asettamaan aikaisempaa alhaisempia painorajoituksia. Painorajoitettujen siltojen ja lauttojen rajoitukset on syytä selvittää Tielaitoksesta kuljetusten suunnittelun yhteydessä.

Muun liikenteen turvallisuuden takia on ennen kuljetuksen aloittamista kuorma on sidottava määräysten mukaisesti ja varmistettava, ettei puutavaraa kuljetuksen aikana pääse putoamaan kuormasta. Sidosten tiukkuus on tarkistettava ennen yleiselle tielle tuloa ja muutenkin tarpeeksi usein matkan aikana. Kuljetettaessa puutavarakuormia heikosti kantavilla ja kapeilla teillä tulee ajoneuvon kuormitus, nopeus ja ajolinjat valita siten etteivät tien reunat sorsu kuljetuksen aiheuttamien voimien vaikutuksesta.

5.2 Liikenteen varoittaminen

Muun liikenteen varoittamista kuormauksen yhteydessä on käsitelty edellä kohdassa 4.2. Lisäksi muuta liikennettä on varoitettava puutavaraa kuljetta-

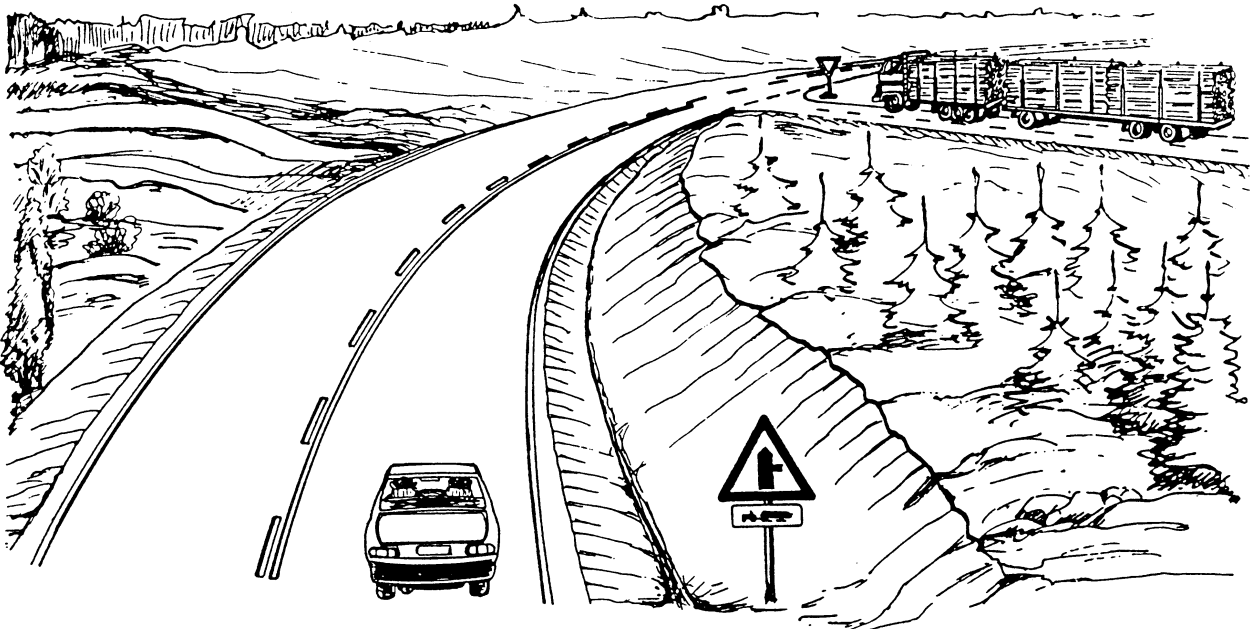
vien ajoneuvojen siirtyessä yleiselle tielle yksityistieliittymän, maatalousliittymän tai tilapäisen liittymän kautta tai tiehen kuuluvalta kuorma-alueelta.

Liikennemerkkien tai muiden liikenteenohjauslaitteiden asettamiseen tarvitaan tienpitäjän tai poliisin lupa. Merkit on poistettava heti kuljetuksen päättymisen jälkeen tai pitkäaikaisen keskeytyksen ajaksi.

Yleisen tien liikennettä on varoitettava liikennemerkkeillä seuraavissa tapauksissa:

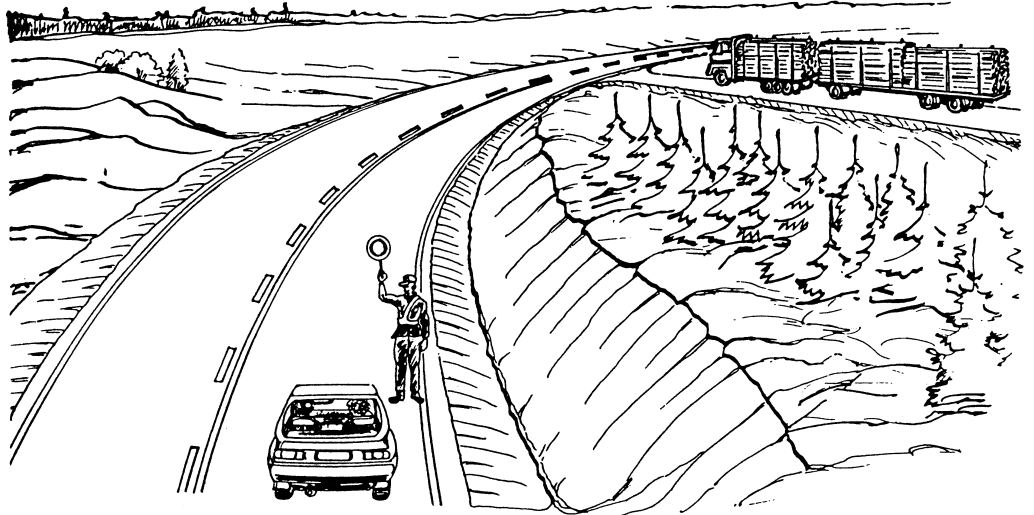
- Valta- ja kantateitä tietä ajettaessa (nopeusrajoitus 100 km/h) liittymä näkyy enintään 250 metrin etäisyydeltä
- Muita teitä ajettaessa, liittymä näkyy enintään 150 metrin etäisyydeltä.

Liikennemerkkinä käytetään merkkiä "Sivutien risteys" (162 tai 163) varustettuna lisäkilvellä "Tukkitie" (862). Merkki asetetaan näkemäolojen mukaan joko yhdelle puolelle tai molemmille puolille liittymää 150 - 250 m etäisyydelle. Liittyvälle tielle on asetettava liikennemerkki "Väistämisvelvollisuus risteyksessä" (231) (kuvat 3 a ja c).

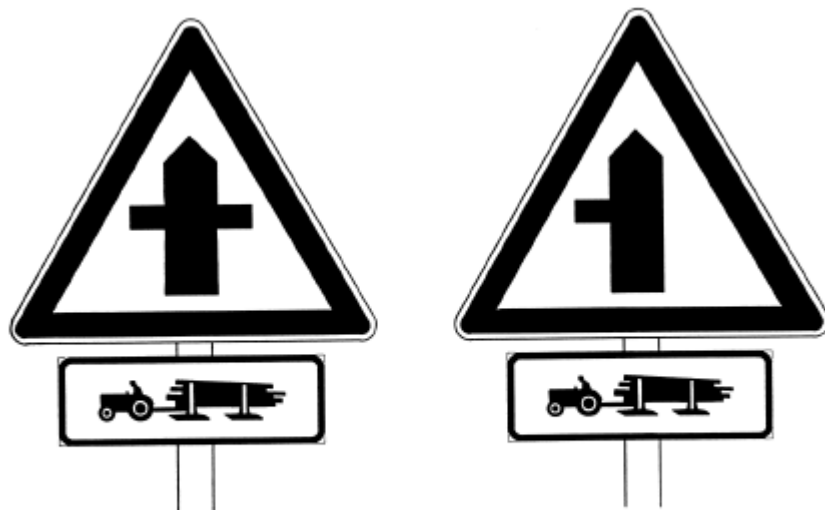
Kuva 3a. Liikenteen varoittaminen puutavarakuljetuksista liikennemerkillä

Liikennemerkkejä ei tarvita, jos kysymyksessä on vähäinen, esim. kerran tapahtuva kuljetus. Tällöin voidaan käyttää poliisin tai Tielaitoksen tehtävään määräämää liikenteenohjaajaa. Liikenteenohjaajan on käytettävä muun liikenteen pysäyttämiseen pienoiskoossa olevaa liikennemerkkiä "Ajoneuvolla ajo kielletty". Hänellä täytyy olla selvästi erottuva heijastimin varustettu asu (kuva 3 b).

Pysäytysmerkin "Ajoneuvolla ajo kielletty" käyttö edellyttää tiepiirin lupaa

Kuva 3b. Liikenteen varoittaminen harvoin toistuvista puutavarankuljetuksista

Liikennemerkki "Sivutien risteys" (162 tai 163)
varustettuna lisäkilvellä "Tukkitie" (862)

Kuva 3c. "Sivutien risteys" ja "Tukkitie" –merkit.

6 KULJETUSTEN SEURANTA JA VALVONTA

Tielaitos seuraa puutavarankuljetuksia kuten muitakin kuljetuksia haastatteleamalla kuljettajia postitse tai tien varrella sekä punnitsemalla ajoneuvoja automaattisilla punnitusasemilla. Tutkimustietoa käytetään teiden kuormituksen seurantaan ja tieverkon kehittämisessä tarpeellisten liikenne-ennusteiden laatimiseen. Tienvarsihaastatteluista ilmoitetaan liikennemerkeillä.

Puutavarakuljetuksia voivat tarkastaa mm. poliisi ja tieviranomainen. Tieviranomaisen tarkastusoikeus perustuu tieliikennelakiin, jonka mukaan kuormituksia valvomaan määrättyllä virkamiehellä on sama toimivalta kuin poliisilla (tieliikennelaki 97. § 2. momentti). Tieviranomaisen tarkastuksilla pyritään estämään sallittuja suurempien kuormien tierakenteille ja silloille aiheuttamia vaurioita sekä torjumaan lauttojen ylikuormituksesta aiheutuva onnettomuusriski. Jos tarkastuksessa todetaan sallittujen kuormitusten ylityksiä, kuljetus keskeytyy, kunnes ylikuorma on poistettu.

7 PERUSTIETOA PUUTAVARAN VARASTOINNISTA JA KULJETUSTA

7.1 Kuljetusosapuolet

Puutavaran kuljetuksen suorittajina ovat pääasiassa yksityiset pienyrittäjät. Kuljetusten järjestelyistä huolehtivat kuljetustenantajien puolesta metsäteollisuusyritykset ja valtion metsien osalta Metsähallitus. Valtakunnallisena yhteistyöjärjestönä kuljetustenantajien puolella toimii Metsäteollisuus ry ja Suomen Sahat ry. Vastaavasti kuljetusyrittäjiä edustavat mm. Suomen Kuorma-autoliitto ry ja Metsäalan Kuljetusyrittäjät ry, joilla on omat alueorganisaationsa.

7.2 Puutavaran tiekuljetukset ja kuljetuskalusto

Metsäteollisuuden käyttämästä kotimaisesta raakapuusta kuljetettiin v. 1995 kuorma-autolla 34,8 miljoonaa kuutiota suoraan tehtaalle, 6,7 miljoonaa kuutiota rautatielle ja 2,7 miljoonaa kuutiota uittoon. Kokonaispuumäärästä 99,9 % oli kuljetusketjun jossain vaiheessa kuorma-autokuljetuksessa.

Autokuljetusten etuna muihin kuljetusmuotoihin verrattuna on nopeus, joustavuus ja metsäautotieverkon laajentumisen myötä mahdollisuus päästä lähelle hakkuualueita. Raakapuukuljetukset hoidetaan n. 1400:lla puutavara-autolla, joista yli 90 % on 7- tai 8- akselisia ajoneuvoyhdistelmiä, joiden kokonaismassa (paino) saa olla enintään 60 tonnia.

7.3 Kuljetusten kausiluonteisuus

Kuljetusten suunnittelussa pyritään ensisijaisesti turvaamaan puunjalostusteollisuuden raakapuun saanti. Lisäksi tavoitteena on kuljetusajoneuvojen tasainen käyttö ympäri vuoden. Metsäteollisuus pyrkii tasaamaan kuljetuksia ympärivuotisiksi ja vähentämään teiden varrella varastoidun puutavaran määrää. Tämä parantaa puutavaran laatua ja pienentää kustannuksia.

Puutavarakuljetukset ajoittuvat käytännössä talviaikaan, koska kuljetuksiin käytetään teitä, jotka ovat riittävän kantavia ainoastaan talvella. Kuljetusten kausiluonteisuutta lisää myös tiestön kelirikkokausi, jolloin kuljetuksia joudutaan alemmalla tieverkolla rajoittamaan tai kieltämään kokonaan. Ajoittamalla ja lisäämällä kuljetuksia ennen kelirikkokautta vähennetään teiden kelirikon aikaista rasitusta. Näin kelirikolle alttiit tiet saadaan keväällä nopeammin myös puutavarakuljetusten käyttöön.

Kuorimattoman puutavaran kuljetusten ajoittumiseen vaikuttavat myös hyönteis- ja sienituhojen torjunnasta annetun lain vaatimukset.

7.4 Puutavaran varastointiin ja kuljetuksiin vaikuttavat säädökset

Puutavaran varastointiin ja kuljetuksiin vaikuttavia säädöksiä ovat mm. seuraavat:

- Laki metsän hyönteis- ja sienituhojen torjunnasta
- Laki yleisistä teistä
- Laki ylikuormamaksusta
- Teletoimintalaki
- Tieliikennelaki
- Asetus ajoneuvojen käytöstä teillä
- Teletoiminta-asetus
- Tieliikenneasetus.

Puutavaran varastointiin ja kuljetukseen keskeisesti vaikuttavat säädösten kohdat on esitetty liitteessä yksi.

Säädöksiä tarkentavia soveltamisohjejulkaisuja on luettelona liitteessä kaksi.

8 PERUSTIETOA TIENPIDOSTA

8.1 Tienpitoon liittyviä käsitteitä ja määritelmiä

Tielaitos vastaa yleisten teiden pidosta, johon kuuluu tien rakentaminen, parantaminen ja kunnossapito. Käytännössä tiepiiri vastaa itsenäisesti alu-

eensa yleisten teiden tienpidosta. Tielaitoksen aluerajat ja keskuspaikat tiepiirien ja tuotantoalueiden osalta on esitetty karttaliitteellä.

Tie- ja katuverkko luokitellaan eri käyttötarkoituksia varten toiminnallisiin, hallinnollisiin ja teknisiin luokkiin. Käytössä olevat luokitukset ovat varsin monimutkaisia. Tässä yhteydessä esitellään lyhyesti käytössä olevat luokitukset.

Teiden hallinnollinen luokitus

Tieliikenneväylät jaetaan hallinnollisesti neljään luokkaan:

- yleiset tiet
- kadut
- rakennuskaavatiet
- yksityiset tiet

Yleiset tiet

Yleisillä teillä tarkoitetaan sellaisia teitä, jotka on luovutettu yleiseen liikenteeseen ja joiden tienpidosta huolehditaan julkisena tehtävänä tielain mukaisesti. Yleiset tiet ovat maanteitä ja paikallisteitä. Yleinen tie voi myös olla moottoritie, moottoriliikennetie, muu vain tietynlaista liikennettä varten tarkoitettu ajotie tai polku tai erityinen talvitie.

Kadut

Asemakaavassa määrätään alueita mm. katuja varten, jotka on tarkoitukseensa hyväksytty ja luovutettu yleisen liikenteen käyttöön. Kadun rakentaminen ja kunnossapito kuuluvat kaupungille.

Rakennuskaavatiet

Rakennuskaavatie on rakennuskaava-alueilla yleiseen käyttöön luovutettu tie, joka ei ole yleisistä teistä annetun lain mukainen tie. Rakennuskaavatie rakentamisesta ja kunnossapidosta huolehtii kunta.

Yksityiset tiet

Yksityiset tiet ovat sellaisia teitä, joihin sovelletaan lakia yksityisistä teistä tai sellaisia teitä, joita vain asianomaisen kiinteistön omistajalla tai haltijalla on oikeus käyttää ja joihin ei sovelleta lakia yksityisistä teistä. Yksityisiksi teiksi voidaan nimittää siten kaikkia niitä teitä, jotka eivät ole yleisiä teitä, katuja tai rakennuskaavateitä.

Asema- ja rakennuskaava-alueella oleviin yksityisteihin sovelletaan yksityistielakia siihen asti, kun yksityistien korvaava tie luovutetaan katuna tai rakennuskaavatie yleiseen käyttöön. Rantakaava-alueen kaavateihin sovelletaan yksityistielakia.

Teiden toiminnallinen luokitus

Toiminnallinen tieluokitus osoittaa tien asemaa tieverkon osana liikenteen luonteen mukaisesti. Tie voi palvella erilaista liikenteellistä tehtävää, esimerkiksi pitkämatkaista tai paikallista liikkumista tai liittymistä. Teiden viitoitus perustuu toiminnalliseen luokitukseen.

Toiminnallinen luokitus on seuraava:

- valtatie
- kantatie
- seututie
- yhdystie

V a l t a t i e t (tienumerot 1 – 39, merkitty maastoon) yhdistävät maakunta- ja ylempiluokkaisia keskuksia toisiinsa muodostaen maantieverkon rungon. Ne välittävät kaukoliikennettä ja seudullista liikennettä.

K a n t a t i e t (tienumerot 40 – 99, merkitty maastoon) yhdistävät kaupunkikeskuksia tärkeimpiin liikennetarvesuuntiinsa ja täydentävät valtatieverkkoa. Ne välittävät seudullista liikennettä ja kaukoliikennettä.

S e u t u t i e t (tienumerot 100 – 999, merkitty maastoon) yhdistävät kuntakeskuksia tärkeimpiin liikennetarvesuuntiinsa. Ne välittävät seudullista liikennettä ja paikallista liikennettä.

Y h d y s t i e t (tienumerot 1000 – 19999, merkittävimmät nelinumeroiset merkitty maastoon) yhdistävät paikalliskeskuksia, kyläkeskuksia ja haja-asutusalueita tärkeimpiin liikennetarvesuuntiinsa. Ne välittävät paikallista liikennettä.

Teiden tekninen luokitus

Edellä mainituista tieluokista ei suoraan ilmene tien tekninen tavoitetaso, jota kuvataan tietyypillä. Sen valinnassa otetaan huomioon tieluokan lisäksi mm. liikennemäärä sekä tieympäristö ja tien jatkuvuus. Tietyyppinä ovat moottoritie, moottoriliikennetie, 2-ajoratainen tie taso-, eritaso- tai liikennevaloliittymän, tavallinen yksiajoratainen tie sekä erilaiset katutyypilliset ratkaisut.

8.2 Tiehen liittyviä käsitteitä ja määritelmiä

Liikenneväylä

Rakennuskaavassa on osoitettu yleiseen liikenteeseen käytettävien liikenneväylien sijainti ja rajat. Liikenneväylillä tarkoitetaan sekä tielain mukaisia yleisiä teitä, että yleistä liikennettä palvelevia rakennuskaavateitä.

Tiealue

Tiealueen muodostaa alue, johon kuuluvat ajorata ja muut liikeneradat, niin kuin jalkakäytävä ja polkupyörätie, sekä niiden säilyttämistä ja käyttämistä varten pysyvästi tarvittavat alueet, niin kuin Tielain 3. §:ssä säädetään. Tiealue määrätään yleensä maanmittaustoimituksessa. Ellei sitä ole pidetty, ulottuu tiealue metrin etäisyydelle ojan tai, missä ojaa ei ole, luiskan tai leikkauksen ulkosyrjästä.

Vieri-, suoja- ja näkemäalueet

Tiealueen ulkopuolella sijaitseville tien vier-, suoja- ja näkemäalueille asettaa tielaki käyttörajoituksia.

Vierialue ulottuu kahden metrin etäisyydelle ojan, tai jollei ojaa ole, kolmen metrin etäisyydelle tieluiskan tai leikkauksen ulkoreunasta (Tielaki 40. §). Vierialue sisällytetään käytännössä usein tiealueeseen.

Suoja-alue ulottuu 20 metrin etäisyydelle maantien tai 12 metrin etäisyydelle paikallistien (yhdystiet) ajoradan tai, jos ajoratoja on kaksi tai useampia, lähimmän ajoradan keskiviivasta. Erityistä syistä voidaan suoja-alue pidentää enintään 50 metriksi (Tielaki 41. §). Valta- ja kantateillä suoja-alueen leveys on yleensä 30 metriä.

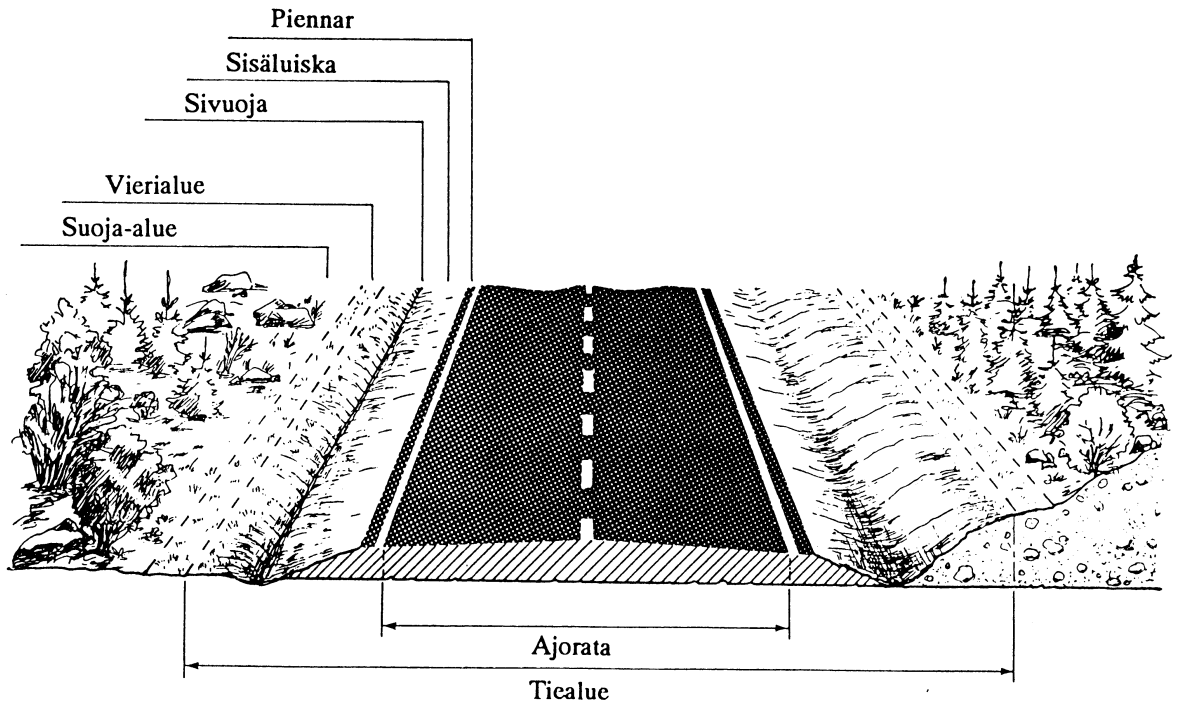
Näkemäalue on teiden liittymissä, risteyksissä ja tien kaarrekohdissa oleva alue, joka on pidettävä vapaana näkemistä rajoittavista esteistä liikenneturvallisuuden (Tielaki 41. §, Lmp näkemäalueiden rajoista 314/81). Näkemäalueiden sijainti ja mitat on esitetty kuvissa 5 ja 6.

Tielaitoksella on yleisen tien tiealueeseen tieoikeus, mikä tarkoittaa alueen pysyvää käyttöoikeutta tietarkoituksiin toisella kiinteistöön olevan oikeuden estämättä (Tielaki 29. §). Tienpitäjä voi hankkia tiealueen tai liitännäisalueen myös omistusoikeudella.

Tien vier-, suoja- ja näkemäalueeseen on maanomistajalla nautintaoikeus ja tienpitäjällä rajoitettu käyttöoikeus (Tielaki 40. § ja 41. §).

Liitännäisalue

Liitännäisalueina tiehin voi kuulua pysyvästi esim. tienpitoaineen ottopaikka, tienpitoa varten tarpeellinen varasto, pysäköimis-, levähdys- ja kuormaus-alue.

Kuva 4. Yleiseen tiehen kuuluvat alueet

8.3 Teiden ja siltojen kantavuus

Tien päällysrakenne mitoitetaan kestäväksi liikennöimisen ajoneuvojen suurimmilla yleisesti sallituilla akseli-, teli- ja kokonaispainoilla. Sillat on mitoitettu suunnitteluajankohdan mitoitussääntöjen mukaisesti, joten yleisillä teillä on painorajoitettuja siltoja, joiden kantavuus on yleisesti sallittua pienempi. Muulla tiestöllä kelirikkojaksoja lukuunottamatta ei ole painorajoituksia.

Yleisesti sallittujen painojen ylittäminen heikentää tietä ja siltoja sekä lyhentää niiden käyttöikää. Esimerkiksi yleisesti sallitun akselipainon ylittäminen 10 prosentilla lisää tien rasitusta n. 50 prosenttia. Erityisesti kelirikkojaksoina tienpitäjän asettamia painorajoituksia tulee ehdottomasti noudattaa.

Siltojen ja lauttojen kantavuus

Siltojen painorajoitukset estävät suurimmilla yleisesti sallituilla kokonaispainoilla liikennöimisen. Vuoden 1998 alussa yleisillä teillä oli 236 painorajoitettua siltaa ja n. 40 kpl lauttoja, joiden kantavuus oli alle 60 tonnia.

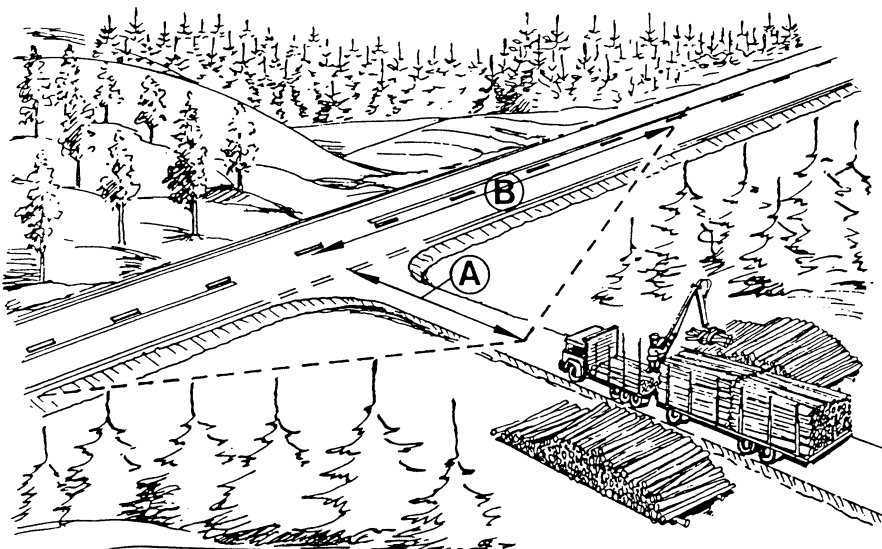
Jääteiden kantavuus

Jääteitä on yleisinä teinä käytössä pääasiassa Pohjois-Suomen lauttapai-koilla. Jääteille asetettavat painorajoitukset perustuvat taulukon 1 arvoihin. Tielaitoksen jäätiellä sallitaan yleensä enintään 48 tonnin massa-arvot.

Taulukko 1 Jääteiden kantavuus

Jään tehollinen paksuus (cm)	Suurin sallittu ajoneuvo-yhdistelmän paino (tonnia)
20	2
40	7
60	17
70	23
80	31
90	39
100	48

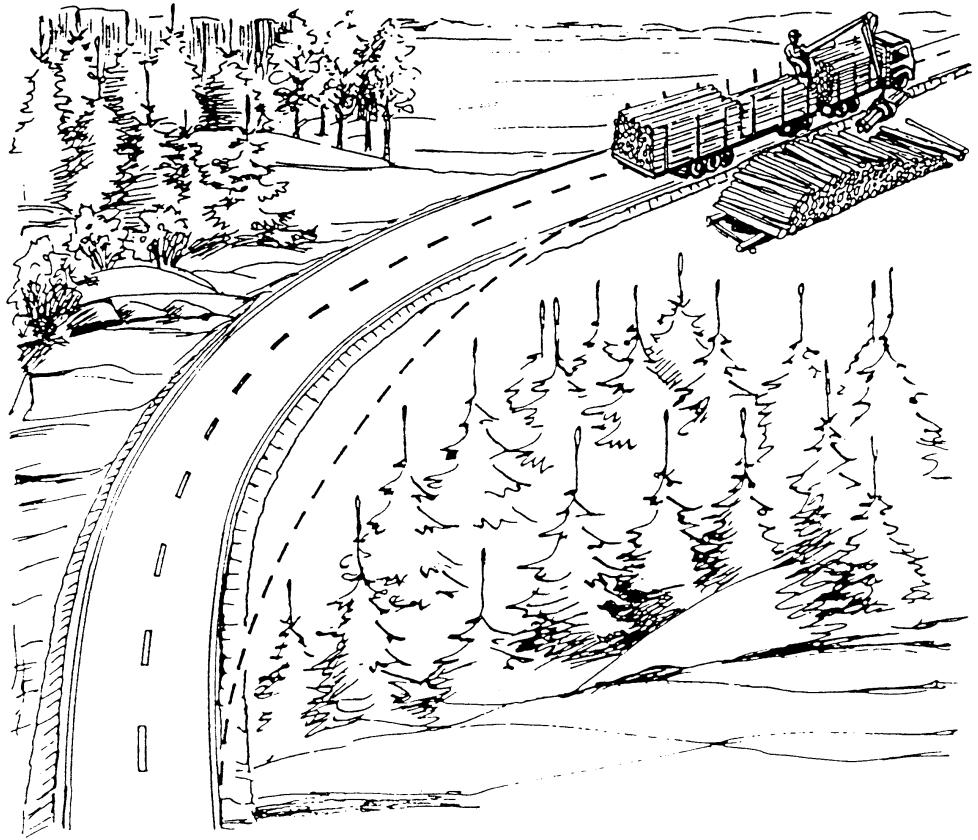
Ohjeessa "Puutavaran veteen- ja jäälleajo" annettua jään kantavuusarviota 105 cm jäälle, ei sovelleta yleisillä teillä.

Päätien nopeus- rajoitus km/h	Näkemäkolmion suuruus	
	Mitta A m	Mitta B m
50	40	60
80	40	120
100	40	180

Huom: Tontti- ja maatalousliittymässä mitta A = 10 m

Kuva 5. Näkemäalueet tien tasoliittymässä

Kuva 6. Näkemäalue tien kaarrekohdassa

8.4 Tiestön tilarajoitukset

Vuoden 1996 alussa yleisillä teillä oli 77 siltaa, joiden vapaa alikulkukorkeus on pienempi kuin 4,0 metriä.

8.5 Kelirikkokausien huomioonottaminen puutavaran kuljetuksissa

Sora- ja öljysorateilla aiheuttaa roudan sulaminen keväällä kantavuuden heikentymistä, jonka takia teille joudutaan asettamaan painorajoitus, tai pahimmillaan tie joudutaan sulkemaan kokonaan liikenteeltä. Valta- kanta- ja seututeille ei yleensä tarvitse asettaa rajoituksia. Rajoitukset ovat pääasiassa yhdysteillä. Kelirikkokauden keston ja painorajoitusten määrään vaikuttavat talven ja kevään sääolot.

Vuosina 1993- 1997 rajoituksia asetettiin yleisille teille seuraavasti:

1993	6 478 km	8,4 %
1994	4 499 km	5,0 %
1995	4 583 km	7,1 %
1996	3 016 km	3,0 %
1997	4 291 km	5,5 %

Kelirikon puutavarakuljetuksille aiheuttamia viivytyksiä ja lisäkustannuksia voidaan vähentää kuljetusten suunnittelulla yhteistyössä Tielaitoksen kanssa. Kuljetusten ajoittamista varten Tielaitos tekee ennusteita kelirikon alkamisesta ja liikenteen rajoittamistarpeesta. Lisäksi voidaan sopia kelirikon vaatimasta poikkeuksellisesta välivarastoinnista ja tilapäisistä kuljetuksista kelirikon aikana.

Puutavaran tiekuljetuksiin liittyviä säädöksiä

Tieliikennelaki Numero 267/1981

Annettu Helsingissä 3. päivänä huhtikuuta 1981

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

2 luku **Liikennesäännöt**

27§

Pysäyttämistä ja pysäköimistä koskevat kiellot

Ajoneuvoa ei saa pysäyttää eikä pysäköidä sellaiseen paikkaan eikä siten, että siitä aiheutuu vaaraa tai että liikenne tarpeetomasti estyy tai häiriytyy.

Pysäyttäminen ja pysäköinti on kielletty:

1) jalkakäytävällä, suojatiellä ja pyörätiellä sekä viiden metrin matkalla ennen suojatietä tai risteävää pyörätietä;

2) risteyksessä ja viittä metriä lähempänä risteävän ajoradan lähintä reunaa tai sen ajateltua jatkoa ajoradalla;

3) niin lähellä rautatien tai raitiotien kiskoja, että siitä on haittaa kiskoliikenteelle;

4) siten, että liikennemerkki tai liikennevaloihin kuuluva opastin peittyi;

5) alikäytävässä ja tunnelissa;

6) mäenharjalla tai näkyvydeltään rajoitetussa kaarteessa ja niiden läheisyydessä;

7) missä ajorata ennen risteystä on sulkuviivoin tai ryhmittymismerkein jaettu eri ajokaistoihin, eikä niin lähelle tällaista sulkuviivaa tai merkkiä, että ajo asianomaiselle ajokaistalle vaikeutuu;

8) jollei maksua ole suoritettu, sellaiselle pysäköintipaikalle tai -alueelle, jonka käyttämisestä on vahvistettu maksu; sekä

9) sulkuviivan kohdalle, milloin ajoneuvon ja sulkuviivan väliin jää vähemmän kuin kolme metriä eikä ajoneuvon ja sulkuviivan välissä ole katkoviivaa.

Polkupyörän ja mopon saa pysäyttää ja pysäköidä jalkakäytävälle ja pyörätielle. Muunkin ajoneuvon saa erityistä varovaisuutta noudattaen pysäyttää lyhyeksi ajaksi jalkakäytävälle ja pyörätielle ajoneuvon nousemista, siitä poistumista, sen kuormaamista tai kuorman purkamista varten, milloin läheisyydessä ei ole käytettävissä muuta pysäyttämiseen sopivaa paikkaa ja pysäyttämiseen on pakottavia syitä. Pysäytetty ajoneuvo ei kuitenkaan saa kohtuuttomasti haitata jalkakäytävällä ja

pyörätiellä kulkemista. Kuljettajan on tällöin pysyteltävä ajoneuvonsa läheisyydessä ja tarvittaessa siirrettävä ajoneuvo paikkaan, jossa se ei häiritse muuta liikennettä.

28§ *Eryyiset pysäköintikiellot*

Pysäköinti on kielletty:

1) kolmeakymmentä metriä lähempänä rautatien tasoristeystä;

2) kiinteistölle johtavan ajotien kohdalla ja muutoinkin siten, että ajoneuvoliikenne kiinteistölle tai sieltä pois oleellisesti vaikeutuu;

3) ajoradan reunan suuntaisesti pysäytetyn muun ajoneuvon kuin kaksipyöräisen polkupyörän, mopon tai sivuvaunuttoman moottoripyörän rinnalla;

4) siten, että pääsy toiseen ajoneuvoon tai sen kuljettaminen pois paikalta estyy;

5) taajaman ulkopuolella ajoradalla, jos tie liikennemerkein on osoitettu etuajouikeutetuksi; sekä

6) merkityn pysäköintipaikan vieressä tahi merkityllä pysäköintipaikalla siten, että ajoneuvo osittainkin jää kullekin ajoneuvolle merkityn paikan ulkopuolelle.

3 luku **Liikenteen ohjaus**

51§ *Liikenteen ohjauslaitteen asettaminen*

Liikenteen ohjauslaitteen asettaa yleiselle tielle tie- ja vesirakennuslaitos. Kunta asettaa liikenteen ohjauslaitteen kadulle, rakennuskaavatielle, torille ja muulle vastaavanlaiselle liikennealueelle. Ennen pysäköintilaitteen asettamista kunnan on varattava poliisille tilaisuus antaa lausuntonsa asiassa, jollei asetuksella toisin säädetä.

Muulle kuin 1 momentissa tarkoitettulle tielle liikenteen ohjauslaitteen asettaa tienpitäjä saatuaan siihen kunnan suostumuksen, jota ei kuitenkaan saa ilman pätevää syytä evätä. Suostumusta ei tarvita tien kunnan taikka tiellä tai sen vieressä tehtävän työn vuoksi tarpeellisten tilapäisten liikennemerkkien asettamiseen. Taajamaa osoittavan liikennemerkin käyttämisestä päättää kunta kuultuaan yleisten teiden osalta tie- ja vesirakennuslaitosta. Sanotun liikennemerkin asettaa yleiselle tielle tie- ja vesirakennuslaitos, muulle tielle kunta.

Rautatien tasoristeysmerkin sekä liikennevalot ja sulkua- ja varoituslaitteet taso-

risteykseen asettaa rautatien kunnossapitäjä. (117/92)

54§ *Liikenteen tilapäinen ohjaus*

Tilapäistä tarvetta varten voi myös poliisi asettaa tielle liikenteen ohjauslaitteen. Tien tilapäisestä sulkemisesta ja liikenteen ohjauksesta tiellä tehtävän työn, urheilukilpailun tai sotilasharjoituksen vuoksi taikka muusta niihin rinnastettavasta syystä säädetään asetuksella.

7 luku **Liikennevalvonta**

93§ *Ajoneuvon pysäyttäminen ja tarkastus*

Ajoneuvo on poliisimiehen antamasta merkistä pysäytettävä. Kuljettaja on velvollinen noudattamaan poliisimiehen ajoneuvon kunnan, varusteiden ja kuormituksen tarkastamiseksi antamia määräyksiä sekä sallimaan ajoneuvon liikennekelpoisuuden tarkastamisen.

94§ *Ajoasiakirjan esittämisvelvollisuus*

Moottorikäyttöisen ajoneuvon kuljettajan on vaadittaessa esitettävä poliisimiehelle ajokortti, ajoneuvon rekisteriote ja muu asiakirja, jonka mukana pitämiseen hän on velvollinen.

Jos ajoneuvon kuljettajalla ei ole mukanaan vaadittavaa ajokorttia, mutta hänen henkilöllisyytensä on todettu eikä ole syytä otaksua, ettei hänellä ole ajo-oikeutta, poliisimies voi sallia ajon jatkamisen. Tällöin kuljettaja voidaan kuitenkin velvoittaa esittämään ajokortti poliisille määräajassa. Vastaavasti voidaan menetellä, jos kuljettajalta puuttuu muu 1 momentissa tarkoitettu asiakirja. (676/90)

96§ *Ajoneuvon käytön estäminen*

Jos ajoneuvo ei rakenteeltaan, varusteiltaan tai kunnoltaan täytä säädettyjä vaatimuksia tai jollei sitä ole asianmukaisesti katsastettu tai rekisteröity, poliisimies voi estää ajoneuvon käyttämisen liikenteeseen ottamalla pois rekisteritunnukset ja rekisteriotteen tai muunlaisin tarvittavin keinoin. Asetuksella säädetään, millä ehdoin tällaisen ajoneuvon saa kuljettaa säilytettäväksi, korjattavaksi ja katsastettavaksi.

Jos ajoneuvossa oleva puutteellisuus ei aiheuta välitöntä vaaraa liikenneturvallisudelle, poliisimies voi ajoneuvon käyttöä estämättä määrätä ajan, jonka kuluessa puutteellisuus on korjattava. Poliisimies voi samalla määrätä ajoneuvon katsastettavaksi.

Jos ajoneuvo on kuormattu säännösten vastaisesti, poliisimies voi määrätä ylikuorman purettavaksi, virheellisen kuormauksen korjattavaksi tai tarvittaessa estää ajon jatkamisen. Samoin poliisimies voi estää ajon jatkamisen ajoneuvolla, jossa on enemmän kuin sallittu määrä henkilöitä.

97§ *Muut liikenteen valvojat*

Liikenneministeriön liikennettä valvomaan määräämällä virkamiehellä on virkatehtävissään sama toimivalta kuin poliisimiehellä 93-96 §:n mukaan.

Tielaitoksen ajoneuvojen mittoja, massoja ja kuormituksia valvomaan määräämällä virkamiehellä on näissä virkatehtävissään sama toimivalta

kuin poliisimiehellä 93, 94 ja 96 §:n mukaan. Sama toimivalta on tullin- ja rajavartiolaitoksella liikenteen valvontaan liittyvässä virkatehtävässään. (989/92)

Tieliikenneasetus Numero 182/1982

Liikenneministerin esittelystä säädetään 3 päivänä huhtikuuta 1981 annetun tieliikennelain (267/81) nojalla:

2 luku **Liikenne moottoritiellä ja moottoriliikennetiellä**

6 §

Ajoneuvoa ei saa kuljettaa moottoritien ajoratoja erottavalla keskikaistalla eikä sen ajoratoja yhdistävällä poikittaistiellä. Ajoneuvoa ei saa kääntää eikä peruuttaa moottoritiellä eikä sen liittymis- tai erkanemistiellä. Ajoneuvon saa pysäyttää tai pysäköidä vain erityisesti osoitetulle pysäköintipaikalle tai levähdysalueelle. Ajoneuvon saa pysäyttää linja-auton pysäkillä noudattaen merkkeihin 531 ja 532 liittyviä säännöksiä. (328/94)

3 luku **Liikennemerkit**

Ohjemerkit

19 §

Suorakaiteen muotoisilla ohjemerkeillä annetaan ohjeita tienkäyttäjille sekä osoitetaan tienkohta, jossa merkkiin liittyvää liikennesääntöä sovelletaan.

Ohjemerkit ovat:

Merkki 522

Pysäköinti kohtaamispaikalla on tien molemmilla puolilla kielletty.

Merkit 531 ja 532

Muuta ajoneuvoa kuin linja-autoa ei saa pysäyttää eikä pysäköidä tiemerkin osoitetulla matkalla merkin kummallekaan puolelle tai, jos merkintää ei ole, 12 metriä lähemmäksi merkkiä. Tälle alueelle saa kuitenkin pysäyttää ajoneuvon siihen nousemista tai siitä poistumista varten, jos se voi tapahtua linja-autoliikennettä estämättä. Merkin yhteyteen voidaan asettaa kunnan vaakuna, tariffin ja liikenteenharjoittajaryhmän tunnus, pysäkin nimi, linjojen numerotunnukset sekä linjojen päätepis- teiden tai reittien nimet. Pikavuorolinjan pysäkki osoitetaan merkin 532 yhteyteen asetettavalla lisäkilvellä. (328/94)

8 luku **Tien tilapäinen sulkeminen**

49 § (328/94)

Tien tilapäisestä sulkemisesta ja liikenteen ohjauksesta tien kunnan vuoksi taikka tiellä tai sen läheisyydessä tehtävän työn vuoksi päättää se, jolla on oikeus asettaa tielle liikennemerkit.

Paloviranomaisen oikeudesta tien tilapäiseen sulkemiseen ja liikenteen ohjaukseen säädetään palo- ja pelastustoimesta annetussa laissa (559/75).

50 § (328/94)

Kun tiellä tai tienosalla tehdään työtä, joka saattaa vaarantaa liikennettä, on tällainen tie tai tienosa varustettava asianmukaisin liikennemerkein. Työntekijän on tällöin käytettävä varusteita, jossa on selvästi erottuvia värejä, ja milloin työtä tehdään pimeässä tai hämärässä, heijastavaa materiaalia. Milloin olosuhteet sitä edellyttävät, on tällainen tie tai tienosa pidet-

tävä kokonaan tai osittain suljettuna. Työn suorittajan on lisäksi varustettava tällainen tie tai tienosa säännösten ja määräysten mukaisin sulkulaittein ja merkkivaloin.

Kunnallislaissa (953/76) tarkoitetuilla jär- jestyssäännöillä voidaan antaa paikallisia määräyksiä toimenpiteistä, joihin on ryh- dyttävä liikenteen turvaamiseksi tiellä, jos kiinteistöstä tai siinä suoritettavasta työstä voi aiheutua haittaa tai vaaraa liikenteelle.

Asetus ajoneuvojen käytöstä tiellä an- netun asetuksen muuttamisesta Nume- ro 670/1997

Annettu Naantalissa 11 päivänä heinä- kuuta 1997

4 luku

Ajoneuvon ja ajoneuvoyhdistelmän massat ja päämitat käytettäessä ETA-valtiossa rekisteröityä tai käyttöön otettua ajoneuvoa Suomessa

19 b § *ETA-valtiossa rekisteröidyn tai käyttöön otetun ajoneuvon käyttö Suo- messa*

Käytettäessä Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa (ETA-valtio) rekiste- röityä tai käyttöön otettua ajoneuvoa Suomessa sovelletaan tämän luvun sään- nöksiä.

20 § *Akselille ja telille kohdistuvat massat*

1. Autoa tai perävaunua tiellä kuljetettaes- sa ei sen akselille kohdistuva massa saa ylittää seuraavia arvoja:

- a) muu kuin vetävä akseli 10 t
- b) vetävä akseli 11,5 t

2. Autoa tiellä kuljetettaessa ei sen telille kohdistuva massa saa ylittää seuraavia arvoja:

- a) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on pienempi kuin 1,0 metriä 11,5 t
- b) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,0 metriä mutta pienempi kuin 1,3 metriä 16 t
- c) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,3 metriä mutta pienempi kuin 1,8 metriä 18 t
- d) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,3 metriä mutta pienempi kuin 1,8 metriä ja vetävä akseli on varustettu paripyörin ja ilmajousitettu tai varustettu ilmajousitusta vastaavaksi tunnustetulla

jousituksella taikka jos kukin vetävä akseli on varustettu paripyörin eikä yhdellekään akselille kohdistuva massa ylitä 9,5 tonnia
19 t

e) kolmiakselinen teli, jos akselien etäisyys on pienempi kuin 1,3 metriä
21 t

f) kolmiakselinen teli, jos akselien etäisyys on vähintään 1,3 metriä
24 t

3. Perävaunua tiellä kuljetettaessa ei sen telille kohdistuva massa saa ylittää seuraavia arvoja:

a) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on pienempi kuin 1,0 metriä
11 t

b) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,0 metriä mutta pienempi kuin 1,3 metriä
16 t

c) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,3 metriä mutta pienempi kuin 1,8 metriä
18 t

d) kaksiakselinen teli, jos akseliväli on vähintään 1,8 metriä
20 t

e) kolmiakselinen teli, jos akselien etäisyys on enintään 1,3 metriä
21 t

f) kolmiakselinen teli, jos akselien etäisyys on suurempi kuin 1,3 metriä
24 t

g) neli- tai useampiakselinen teli
24 t

21 § Auton kokonaismassa

1. Autoa tiellä kuljetettaessa ei sen kokonaismassa saa ylittää seuraavia arvoja:

a) kaksiakselinen auto
18 t

b) kolmiakselinen auto
25 t

c) kolmiakselinen auto, jos sen vetävä akseli on varustettu paripyörin ja ilmajousitettu tai varustettu ilmajousitusta vastaavaksi tunnistetulla jousituksella taikka jos kukin vetävä akseli on varustettu paripyörin eikä yhdellekään akselille kohdistuva massa ylitä 9,5 tonnia
26 t

d) kolmiakselinen nivel-
linja-auto
28 t

e) neliakselinen auto
31 t

f) neliakselinen auto, jos sen vetävä akseli on varustettu paripyörin ja ilmajousitettu tai varustettu ilmajousitusta vastaavaksi tunnistetulla jousituksella taikka jos kukin vetävä akseli on varustettu paripyörin

eikä yhdellekään akselille kohdistuva massa ylitä 9,5 tonnia
32 t

g) viisiakselinen auto
38 t

2. Neli- tai viisiakselisen auton kokonaismassa ei kuitenkaan saa ylittää määrää, joka saadaan lisäämällä 20 tonniin 270 kg, kun on kysymys neliakselisesta autosta, ja 350 kg, kun on kysymys viisiakselisesta autosta, jokaiselta 0,10 metriltä, jonka

auton äärimmäisten akselien välinen etäisyys ylittää 1,80 metriä.

3. Ajoneuvon massasta tulee vähintään 20 prosenttia kohdistua ohjaavaan akseliin tai ohjaaviin akseleihin. Henkilöauton massasta, auton ollessa kuormattu suurinta rekisteröinnissä ja käytössä sallittua massaa ja täyttä taka-akselistolle kohdistuvaa massaa vastaavasti, tulee kuitenkin vähintään 30 prosenttia kohdistua etuakselille.

4. M2-, M3- ja N-luokan ajoneuvon massasta tulee vähintään 25 prosenttia kohdistua vetävään akseliin tai vetäviin akseleihin.

22 § kumottu (670/97)

23 § Auton ja perävaunun yhdistelmän kokonaismassa

1. Auton ja perävaunun yhdistelmän kokonaismassa ei sitä tiellä kuljetettaessa saa ylittää seuraavia arvoja, jolloin akselien lukumäärää laskettaessa ei oteta huomioon akselille kohdistuvalta massaltaan alle viiden tonnin akselia:

a) auton ja puoliperävaunun yhdistelmä
48 t

b) auton ja keskiakseliperävaunun yhdistelmä
44 t

c) auton ja varsinaisen perävaunun yhdistelmä tai auton, apuvaunun ja puoliperävaunun yhdistelmä tahi auton, puoliperävaunun ja varsinaisen perävaunun yhdistelmä taikka auton, puoliperävaunun ja keskiakseliperävaunun yhdistelmä:

* neliakselisena
36 t

* viisiakselisena
44 t

* kuusiakselisena
53 t

* vähintään seitsemänakselisena 60 t

2. kumottu (531/93)

3. Auton ja siihen kytketyn perävaunun muodostaman kokonaismassaltaan yli 44 tonnin ajoneuvoyhdistelmän kokonaismassa ei kuitenkaan saa ylittää määrää, joka saadaan lisäämällä 20 tonniin 270 kg jokaiselta 10 senttimetriltä, jonka ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän äärimmäisten akselien väli ylittää 1,80 metriä. Ajoneuvoyhdistelmässä, jonka kokonaismassa on suurempi kuin 40 tonnia, auton takimaisen ja kokonaismassaltaan yli 10 tonnin perävaunun etumaisen akselin välin tulee olla vähintään 3,0 metriä.

(1257/92)

24 § Auton, perävaunun ja niiden yhdistelmän pituus

1. Auton pituus ei saa ylittää seuraavia arvoja:
a) linja-auto (M2- ja M3-luokka) 14,50 m
nivelerakenteisena kuitenkin 18,00 m
b) muu auto 12,00 m
2. Perävaunun pituus ei saa ylittää seuraavia arvoja:
a) puoliperävaunu ja yli 22,00 metrin pituisessa ajoneuvoyhdistelmässä käytetty varsinainen perävaunu: vetotapin pysty-akselista tai etuakseliston kääntöpisteestä perävaunun perään 12,00 m vetotapin pysty-akselista tai etuakseliston kääntöpisteestä vaakatasossa mihin tahansa sen etupuolella olevaan kohtaan 2,04 m
b) muu kuin a kohdassa tarkoitettu perävaunu vetoaisaa mukaan lukematta 12,50 m
3. Ajoneuvoyhdistelmän pituus ei saa ylittää seuraavia arvoja:
a) kuorma-auton (N2- tai N3-luokka) ja puoliperävaunun yhdistelmä sekä muu kuin b tai c kohdassa tarkoitettu ajoneuvoyhdistelmä 16,50 m
b) auton ja keskiakseliperävaunun yhdistelmä 18,75 m josta mitasta kuormatilojen ulkopituuksien summa 15,65 m ja etäisyys vetoauton kuormatilan etupäästä perävaunun kuormatilan takapäähän 16,40 m
c) kuorma-auton (N2- ja N3-luokka) ja kaksi- tai useampiakselisen varsinaisen perävaunun sekä kuorma-auton, apuvaunun ja puoliperävaunun samoin kuin kuorma-auton, puoliperävaunun ja siihen kytketyn keskiakseli- tai varsinaisen perävaunun yhdistelmä 25,25 m josta mitasta kuormatilojen ulkopituuksien summa 2 momentin a kohdassa tarkoitettu mittaustapa huomioon ottaen 21,42 m

25 § Muut päämitat

1. Auton ja perävaunun suurin sallittu korkeus on 4,20 metriä. Tämä mitta ei saa ylittyä ajoneuvon ollessa kuormaamattomana tai mahdollinen akselinnostolaite yläasennossa.
2. Ajoneuvon suurin sallittu leveys on 2,60 metriä. Kiinteältä rakenteeltaan yli 22,00 metrin pituisessa yhdistelmässä käytettävän muun kuin lämpöeristetyn ajoneuvon suurin sallittu leveys on kuitenkin 2,55 metriä. Henkilöauton (M1-luokka) suurin sallittu leveys on 2,50 metriä.

Huom!

Muualla kuin ETA-valtiossa rekisteröidyn tai käyttöön otetun ajoneuvon käyttöön

Suomessa ja suomalaisen ajoneuvon käyttöön ulkomailla sovelletaan luvun 4 a säännöksiä.

Laki yleisistä teistä Numero

243/1954

Annettu Helsingissä 21. päivänä toukokuuta 1954

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku Yleisiä säännöksiä.

2§

Yleiset tiet ovat maanteitä tai paikallisteitä.

3§

Tiehen kuuluvat ajorata ja muut liikenneradat, niin kuin jalkakäytävä ja polkupyörätie, sekä niiden säilymistä ja käyttämistä varten pysyvästi tarvittavat alueet, rakenteet ja laitteet, kuten piennar, luiska, pengermä, oja, keski-, väli- ja rajakaista, kohtaamis-, kääntymis- tai pysähdyspaikka, tiehen välittömästi liittyvä vähäinen varasto- tai pysäköimisalue sekä valaistuslaitteet ja liikennevalot, kaide, rumpu, silta, melueste, lautta laitureineen ja väylineen, laivalaituri tai varalaskupaikka, joka on määrätty tiehen liitettäväksi, ja tie-merkki.

Tiehen kuuluu niin ikään alue, joka tarvitaan valtakunnan rajan ylittävistä tieliikenteestä aiheutuvaa tulli- ja passintarkastusta varten.

Teihin kuuluviksi luetaan niiden liitännäisalueina pysyvästi tarvittavat:

- 1) tienpitoaineen ottamispaikat;
- 2) tienpitoa varten tarpeelliset erityiset rakennus- tai varastoalueet;
- 3) tien käyttäjien tarpeeseen varatut yleiset pysäköimis- ja kuorma-alueet;
- 4) alueet, jotka ovat tarpeen tien käyttäjien lepoa ja ravitsemista taikka ajoneuvojen huoltoa varten (levähdysalueet); sekä
- 5) muut tienpitoa tai liikennettä varten tarpeelliset alueet, kuten tien tai liikenteen ympäristölle aiheuttamien haittojen vähentämiseksi tarvittavat alueet, sekä tien käyttäjien jätehuoltoon tarvittavat alueet. (51/81)

Alue, jota tarkoitetaan 1 momentissa, muodostaa tiealueen. Tiealue, jonka rajoja ei ole maanmittaustoimituksessa määrätty, ulottuu metrin etäisyydelle ojan tahi,

missä ojaa ei ole, tieluiskan tai -leikkauksen ulkosyrjästä. (323/64)

9§

Tien liitännäisalue voidaan perustaa ja tie parantaa yleisen tarpeen sitä vaatiessa.

11§

Tie on pidettävä liikennettä tyydyttävässä kunnossa.

Tien kunnossapitoon kuuluvat:

- 1) tienpitoaineen toimittaminen tielle, tien tasaisena pitäminen, tiepölyn sitominen, milloin se katsotaan tarpeelliseksi, tien puhtaanapito, jätehuolto siten kuin siitä on erikseen säädetty, toimenpiteet tien kivi- ja maanpinnan pitämiseksi, rummun korjaaminen ja uusiminen sekä sillan, laiturin, varalaskupaikan ja lautan pitäminen käyttökunnossa; (676/78)
- 2) kaiteen, tiemerkin tai muun sellaisen laitteen asettaminen; (51/81),
- 3) rakennusten, varastojen ja laitteiden, luonnonesteiden sekä puiden, pensaiden ja tarvittaessa muunkin kasvillisuuden poistaminen tiealueelta ja tien varrelta, jollei toimenpidettä sen vaatimien rakennusten suuruuden vuoksi ole pidettävä tien parantamisena;
- 4) lautan kuljettaminen, jäätien järjestäminen lauttayhteyden sijaan, sillan vartioiminen sekä liikkuvan sillan avaaminen ja sulkeminen;
- 5) lumi- ja jääesteiden poistamiseksi sekä tulvan sattuessa tien liikennekelpoisena pitämiseksi tarvittavat toimenpiteet, näihin luettuna myös tien viitoittaminen;
- 6) tilapäisen kulkutien järjestäminen lummentulon tai muun luonnonesteen taikka tien vaurioitumisen johdosta; sekä
- 7) muut toimenpiteet, jotka tarkoittavat tien pysyttämistä liikennettä tyydyttävässä kunnossa tai tien varrella olevien esteiden poistamista.

Jos 2 momentissa mainittu toimenpide suoritetaan tien tekemisen yhteydessä, se luetaan tien tekemiseksi.

Mitä 1 ja 2 momentissa on säädetty, ei koske tien käyttäjien tarpeeseen varatun kuormausalueen kunnossapitoa. Niihin alueisiin, jotka on varattu tien käyttäjien lepoa ja ravitsemista tai ajoneuvojen huoltoa varten, sovelletaan 1 ja 2 momentin säännöksiä, jollei alueen kunnossapidosta ole sopimuksella tai muutoin toisin määrätty. (404/63)

6 luku Tienvarsia koskevat maan käyttämisen rajoitukset

41§

Rakennusta ei saa pitää tien vierialueella. Tämän alueen ulkopuolellakin on rakennusten pitäminen kielletty alueella, joka ulottuu 20 metrin etäisyydelle maantien tai 12 metrin etäisyydelle paikallistien ajoradan tai, jos ajoratoja on kaksi tai useampia, lähimpänä olevan ajoradan keskivivasta (suoja-alue). Erityisistä syistä voidaan tiesuunnitelmassa tai alueellisen ympäristökeskuksen päätöksellä pidentää sanottua etäisyyttä määrättyllä tiellä tai sen osalla enintään 50 metriksi.

Yleisen tarpeen vaatiessa etäisyyttä voidaan pidentää enintään 300 metriksi tiehen kuuluvan varalaskupaikan kohdalla sekä pituussuunnassa sen kummastakin päästä 750 metrin etäisyydelle ulottuvalla jatkeella. (137/95)

Tien kaarrekohtassa taikka missä tiehen liittyy toinen yleinen tie tai yleisesti liikennöity yksityinen tie tahi sen poikki kulkee rautatie, raitiotie tai vesireitti, älköön rakennusta pidettävä, suoja-alueen ulkopuolellakaan, sellaisella alueella, jolla näkemäalan vapaana pitäminen sitä rajoittavista esteistä on tarpeen liikenneturvallisuuden vuoksi (näkemäalue).

Tien vieri-, suoja- tai näkemäalueella on kielletty pitämästä sellaista varastoa, aitaa tai muuta laitetta, josta tai jonka käytöstä aiheutuu vaaraa liikenteelle tai josta on haittaa tienpidolle.

Eräistä lievennyksistä tämän pykälän säännöksiin säädetään 42 §:ssä.

Näiden lievennysten lisäksi voidaan, milloin harkitaan syytä siihen olevan, antaa lupa poikkeusten tekemiseen 1 ja 2 momentissa mainitusta kiellosta alueellisen ympäristökeskuksen ja 3 momentissa olevasta kiellosta tiepiiriin päätöksellä. (137/95)

Johtopylväiden asettamisesta tien viereen on säädetty erikseen.

8 luku Järjestystä ja turvallisuutta koskevia säännöksiä

50 § (137/95)

Tien liikenneturvallisuuden ja välityskyvyn edistämiseksi voidaan laatia suunnitelma (liittymäsuunnitelma), jolla annetaan määräyksiä tai kieltoja yksityisten teiden liittämistä asemakaava- tai rakennuskaava-

alueen ulkopuolella olevaan tai tehtävään maantiehen tai sen osaan sekä sille johtavien yksityisten teiden liittymien käyttämisestä. Liittymäsuunnitelma voidaan erityisesti syystä laatia myös paikallistielle tai sen osalle. Jos ennestään olevaa yksityisen tien liittymää kielletään käyttämästä tai sen käyttämisestä annetaan muita määräyksiä, tulee suunnitelmassa määrätä kulkuyhteyksien järjestämiseksi tarpeellisten yksityisten teiden tai liittymien tekemisestä taikka oikeuden perustamisesta ennestään olevaan yksityiseen tiehen tai 33 §:n mukaisesti yleisenä tienä lakkautettuun tai lakkaavaan tiehen tai tieosaan. Suunnitelman hyväksyy tielaitoksen keskushallinto.

Ennen liittymäsuunnitelman hyväksymistä on kysymykseen tuleville kiinteistön omistajille ja muille asianosaisille varattava tilaisuus tulla asiassa kuulluiksi ja on siitä tiedotettava joko henkilökohtaisesti tai kuuluttamalla kunnan ilmoitustaululla siten, kuin laissa julkisista kuulutuksista (34/25) säädetään. Kuulutuksen julkaisemisesta on tielaitoksen toimesta riittävän ajoissa ilmoitettava yhdessä tai kahdessa paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä ja lähetettävä kirjallinen ilmoitus sellaiselle toisesta kunnasta olevalle asianosaiselle, jonka asuinpaikka on asiakirjoissa mainittu tai muutoin tunnettu. Ennen liittymäsuunnitelman hyväksymistä asiasta on hankittava alueellisen ympäristökeskuksen ja kunnan lausunto. Liittymäsuunnitelman hyväksymistä koskevasta päätöksestä on tielaitoksen annettava tieto noudattaen 2 momentin säännöksiä. Suunnitelmaa koskevat asiakirjat ja päätös on pidettävä asianomaisessa kunnassa nähtävillä päätöstä koskevan kuulutuksen julkipanoajan. Liittymäsuunnitelman toteuttamisen jälkeen tai tien tekemisen yhteydessä väliaikaisena järjestelynä sitä ennenkin, jos tienpitoviranomainen katsoo sen välttämättömäksi ja jos hyväksyttävä kulkuyhteys on tilapäisesti järjestetty, voidaan kielletty liittymä poistaa tai sen käyttö estää tienpitoviranomaisen toimesta. (137/95)

52§

Edellä 50 §:n 1 momentissa tarkoitettun kiellon estämättä tienpitoviranomainen voi, milloin muuttuneet olosuhteet tai muut painavat syyt antavat siihen aiheita, sallia yksityisen tien liittämisen kiellon alaiseen

yleiseen tiehen tai kielletyn liittymän käyttämisen, jos kiinteistön tarkoituksenmukainen käyttö sitä vaatii ja liikenneturvallisuukselle siitä aiheutuva vaara harkitaan vähäiseksi. Yksityisen tien liittämiseen sellaiseen maantiehen, jolle ei ole annettu 50 §:n 1 momentin mukaista kieltoa, tarvitaan tienpitoviranomaisen lupa.

Lupa, johon voidaan sisällyttää tarpeelliseksi katsottavia ehtoja, on myönnettävä, jos liittäminen on tarpeen kiinteistön käyttämiseksi ja liittymästä on riittävä vapaa näkymä maantien kumpaankin suuntaan ja se sijainniltaan suhteessa muihin risteuksiin ja liittymiin on sellainen, ettei liikenneturvallisuus sen takia vaarannu. Erityisestä syystä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö voi päätöksellään määrätä, että tämän momentin säännöksiä on sovellettava myös tiettyyn paikallistiehen tai sen osaan. Jos yksityinen tie on liitettävä paikallistiehen eikä tällaista ministeriön päätöstä ole annettu, on liittäminen teiden yhtymäkohdassa toimitettava tienpitoviranomaisen ohjeiden mukaan sillä tavoin, että yksityisestä tiestä liikenteelle aiheutuva vaara voidaan mahdollisimman suuressa määrin välttää.

Ne rakenteet ja laitteet yleisen tien alueella, jotka ovat tarpeen yksityisen tien liittämiseksi yleiseen, on yksityisen tien pitäjä velvollinen tekemään ja pitämään kunnossa tienpitoviranomaisen ohjeiden mukaan sillä tavoin, ettei niistä ole vaaraa yleisen tien liikenteelle tai sen kunnossapidolle ja saa tienpitoviranomainen, milloin syytä siihen on, ottaa tehdäkseen tähän kuuluvan työn asianomaisen kustannuksella. Jos ennestään oleva yksityinen tie yhtyy yleiseen tiehen siten, että siitä aiheutuu vaaraa liikenteelle, yksityisen tien pitäjä on velvollinen ryhtymään tienpitoviranomaisen ohjeiden mukaan toimenpiteisiin liittämisen toimittamiseksi sillä tavoin, että vaara, mikäli mahdollista, vältetään.

Jos yleinen tie tehdään siten, että se katkaisee ennestään olevan yksityisen tien taikka jos tietä levennetään, korotetaan tai alennetaan niin, että pääsy sille ennestään olevalta yksityiseltä tieltä huomattavasti vaikeutuu, yleisen tien pitäjän velvollisuutena on kustannuksellaan huolehtia yksityisen tien johtamiseksi yleisen tien poikki taikka sen liittämiseksi yleiseen tiehen tarpeellisten laitteiden ja niihin liittyvien töiden tekemisestä. Mitä tässä momentissa säädetään yksityisestä tiestä,

koskee vastaavasti rakennuskaavatietä.
(310/67)

Mitä 50 §:n 1 momentissa ja tämän pykälän 1 ja 2 momentissa säädetään, ei koske moottoriteitä eikä moottoriliikenneteitä, joille pääsystä yleiseltä tai yksityiseltä tieltä voidaan määrätä vain tiesuunnitelmassa. (44/71)

Mitä tässä laissa säädetään yksityisen tien liittämistä yleiseen tiehen tai sille johtavan yksityisen tien liittymän käyttämisestä, koskee soveltuvin osin myös yksityisen tien tekemistä vahvistetun tiesuunnitelmaan tarkoitettavalle teialueelle. Yksityisellä tiellä tarkoitetaan tässä laissa myös sellaista yksityiseen tiehen verrattavaa tietä tai liittymää, johon yksityisistä teistä annettua lakia (358/62) ei sovelleta. Kuitenkin saa 50 §:n 1 momentin ja tämän pykälän 2 momentin säännösten estämättä tienpitoviranomaisen ohjeiden mukaan tehdä muuhun yleiseen tiehen kuin moottoritiehen tai moottoriliikennetiehen sellaisen liittymän, jota käytetään yksinomaan maatalous- tai metsätalousoajoon (maatalousliittymä), jollei liittymästä aiheudu huomattavaa vaaraa liikenneturvallisuudelle. (44/71)

53§ (518/61)

Teialueeseen kohdistuvaa työtä, kuten viemäriin kaivamista tien alitse, maitolaituritasanteen ja sen laiturirakennelman sekä muiden laitteiden tekemistä teialueelle tai johtojen asettamista tien yli, älköön kuitenkaan, jollei erityisestä säännöksestä muuta johdu, suorittako ilman tienpitoviranomaisen lupaa. Milloin sellainen lupa ei ole tarpeen, on ennen työhön ryhtymistä tehtävä asiasta ilmoitus sanotulle viranomaiselle.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen rakenteiden ja laitteiden tekemisen ja kunnossapidon osalta on muutoin soveltuvin osin noudatettava, mitä 52 §:n 3 momentissa on säädetty. Tienpitäjän tulee kuitenkin huolehtia lupaehtojen mukaisesti rakennetun, ajorataan välittömästi liittyvän, käytössä olevan maitolaituritasanteen koneellisesta talviaurauksesta, mikäli ajorata pidetään koneellisesti vapaana lumi- ja jääesteistä.

59 §. (51/81)

Jos ajoneuvoliikenne saattaa vaurioittaa tietä, joka roudan sulamisen tai sateen vuoksi tahi muusta tällaisesta syystä on

rakenteeltaan heikentynyt, voi tienpitoviranomainen toistaiseksi tai määräajaksi kieltää tiellä tai sen osalla liikenteen tai rajoittaa sitä.

Laki metsän hyönteis- ja sienituhojen torjunnasta Numero 263/1991

Annettu Helsingissä 8 päivänä helmikuuta 1991

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1§ *Lain soveltamisala*

Metsän hyönteis- ja sienituhojen torjumisesta säädetään tässä laissa.

Hyönteis- ja sienituhooilla tarkoitetaan tässä laissa hyönteisten ja sienten metsässä kasvaville puille välittömästi tai välillisesti aiheuttamia sellaisia tauteja ja muita vahinkoja, joista aiheutuu merkittävää puun tuoton vähentymistä tai laadun heikkeneemistä.

Maa- ja metsätalousministeriö saa antaa 4 ja 6§:ssä tarkoitettuja määräyksiä myös bakteerien, virusten ja muiden eliöiden aiheuttamien metsätuhojen ehkäisemiseksi.

2§ *Puutavaran poistaminen hakkuupaikalta ja välivarastosta*

Puutavaran omistaja on velvollinen huolehtimaan, että

1) syyskuun alun ja toukokuun lopun välisenä aikana kaadettu ainespuun mitta-vaatimukset täyttävä mäntypuutavara kuljetetaan pois hakkuupaikalta tai välivarastosta Oulun ja Lapin lääneissä viimeistään 15 päivänä heinäkuuta ja muissa lääneissä viimeistään 1 päivänä heinäkuuta ja

2) syyskuun alun ja kesäkuun lopun välisenä aikana kaadettu ainespuun mitta-vaatimukset täyttävä kuusipuutavara kuljetetaan pois hakkuupaikalta tai välivarastosta Oulun ja Lapin lääneissä viimeistään 15 päivänä elokuuta ja muissa lääneissä viimeistään 1 päivänä elokuuta, tai että

3) puutavara poiskuljettamisen sijasta

a) kuoritaan viimeistään yhtä kuukautta ennen kuljettamiselle säädettyä määräaika taikka

b) sijoitetaan, peitetään tai sille suoritetaan muita toimenpiteitä siten, ettei puutavarasta ilmeisestikään merkittävästi pääse leviämään metsätuhoja aiheuttavia hyönteisiä.

Edellä 1 momentissa säädettyä velvollisuutta ei kuitenkaan ole, jos sen noudattaminen aiheuttaisi ennalta arvaamattomat olosuhteet huomioon ottaen kohtuutonta haittaa puutavaran korjuun ja kuljetuksen järjestämiselle tai kohtuuttoman suuria kustannuksia.

3§ Puutavaran varastointi

Havupuutavaran varastointi tehtaalla, uiton toimintapaikassa tai muulla pysyvällä varastointipaikalla on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä siten, ettei metsätuhoja aiheuttavia hyönteisiä merkittävästi leviä varastoidusta puutavarasta toisen metsään.

4§ Hyönteis- ja sienituhojen ennalta ehkäiseminen

Metsän hyönteistuhojen ehkäisemiseksi maa- ja metsätalousministeriö voi antaa määräyksiä sellaisen ainespuun mittavaatimukset täyttämättömän havupuun käsittelystä, jossa tuhoa aiheuttavat hyönteiset voivat merkittävästi lisääntyä. Metsän sienituhojen ehkäisemiseksi maa- ja metsätalousministeriö voi antaa määräyksiä taimikonhoitotöiden ja hakkuiden yhteydessä suoritettavista toimenpiteistä. Metsätuhojen yleiseksi ehkäisemiseksi maa- ja metsätalousministeriö voi antaa määräyksiä metsänviljelyn toteutustavoista.

5§ Vahingoittuneiden puiden poistaminen metsästä

Jos metsässä on merkittävästi myrskyn, lumen, metsäpalon tai muun tuhonaiheuttajan vahingoittamia havupuita, maanomistaja on velvollinen huolehtimaan, että puut poistetaan metsästä viimeistään seuraavana kesänä ennen 2§:ssä puutavaran pois kuljettamiselle säädetyn määräajan päättymistä tai suoritetaan metsätuhoja aiheuttavien hyönteisten leviämisen estämiseksi muita tarpeellisia toimenpiteitä. Jos 1 momentissa tarkoitettut toimenpiteet muodostuvat kustannuksiltaan tai muutoin kohtuuttomiksi, ei maanomistaja ole velvollinen toimenpiteitä suorittamaan.

Teletoimintalaki Numero 183/1987

Annettu Helsingissä 20 päivänä helmikuuta 1987

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

6 luku Erinäiset säännökset

31 § Telekaapeleita vaarantava työ

Ennen telekaapeleita vaarantavaan työhön ryhtymistä on työn suorittajan vaurioiden välttämiseksi selvitettävä työalueella mahdollisesti olevien telekaapelien sijainti. Telelaitosten tulee antaa maksutta tietoja telekaapelien sijainnista.

Teletoiminta-asetus Numero

374/1987

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 1987

Liikenneministerin esittelystä säädetään 20 päivänä helmikuuta 1987 annetun teletoimintalain (183/87) 1, 19 ja 32§:n nojalla:

Telekaapelien sijoittaminen

6 §

Teletoimintalain 31§:ssä tarkoitettuja telekaapeleita vaarantavia töitä ovat maarakennustyöt kuten kaivuu-, maansiirto-, pengerrys-, räjäytys-, louhinta-, paalutus- ja kairaustyöt, vesirakennustyöt kuten ruoppaus sekä metsätyöt samoin kuin muut sellaiset työt, jotka saattavat vaurioittaa telekaapeleita.

Telelaitosten tulee järjestää telekaapelien sijaintitietopalvelu.

Sijaintitiedustelun saatuaan telelaitoksen tulee selvittää, missä määrin suoritettava työ vaarantaa telekaapeleita, ja antaa niiden suojelemiseksi tarvittavat tiedot ja ohjeet työn suorittajalle.

Tiedustelu on tehtävä hyvissä ajoin ennen työn suunniteltua aloittamista.

Liikenneministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä ja ohjeita sijaintitietopalvelun järjestämisestä ja kaapelien suojelusta.

Laki ylikuormamaksusta Numero

51/1982

Annettu Helsingissä 14. päivänä tammi-kuuta 1982

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1§ Soveltamisala

Ylikuorman kuljettamisesta tavarankuljetukseen tarkoitettu moottorikäyttöisessä ajoneuvossa tai sen perävaunussa tieliikenneläisissä (267/81) tai sitä vastaavassa Ahvenanmaan maakuntalaisissa tarkoitettu tiellä määrätään valtiolle maksettava ylikuormamaksu tämän lain mukaan.

Tätä lakia ei sovelleta muulla traktorilla kuin liikennetraktorilla ja sen perävaunulla suoritettavaan kuljetukseen silloin, kun kysymyksessä on moottoriajoneuvoverosta annetun lain (722/66) 17 a §:ssä tarkoitettu kuljetus.

Ylikuormamaksu määrätään vain sellaisesta ylikuormasta, jonka liikenteen valvoja toteaa välittömästi kuljetuksen aikana.

2§ Maksuvelvollinen

Ylikuormamaksu määrätään sen maksettavaksi, joka ylikuorman kuljettamisen aikaan on kuljetukseen käytetyn ajoneuvon omistaja. Jos ylikuorma on ajoneuvoyhdistelmässä, ylikuormamaksu määrätään vetoajoneuvon omistajan maksettavaksi. Jos ajoneuvo on toisen pysyvässä hallinnassa, maksu määrätään kuitenkin haltijan maksettavaksi.

Maksuvelvollinen voidaan määrätä ajoneuvorekisterissä olevan tiedon mukaan, jollei rekisteritietoa näytetä virheelliseksi. Ylikuormamaksu määrätään kuljetustehävän antajan maksettavaksi, jos hänen rahtikirjaan ilmoittamansa tai muutoin antamansa kuorman painoa tai tilavuutta koskeva virheellinen tieto on johtanut ylikuorman syntymiseen.

3§ Maksuvelvollisuudesta vapautuminen

Ylikuormamaksua ei määrätä, jos maksuvelvollinen voi saattaa todennäköiseksi, että ajoneuvo ylikuormaa kuljetettaessa oli ollut luvattomasti kuljettajan käytössä.

4§ Maksun peruste

Ylikuormamaksu määrätään ajoneuvon tai ajoneuvoyhdistelmän sallitun kokonaismassan taikka sallitun akseliin tai teliin kohdistuvan massan ylittävistä massasta siltä osin kuin ylitys on enemmän kuin viisi prosenttia sallitusta kokonaismassasta taikka enemmän kuin kymmenen prosenttia sallitusta akseliin tai teliin kohdistuvasta massasta.

Ajoneuvoyhdistelmän osalta määrätään maksu joko yhdistelmän sallitun kokonaismassan ylityksen tai yhdistelmään kuuluvien ajoneuvojen kokonaismassojen

ylitysten yhteismäärän perusteella sen mukaan, kumpi on suurempi.

Jos akseliin tai teliin kohdistuvien massojen 1 momentin mukaan huomioon otettavien ylitysten yhteismäärä on suurempi kuin huomioon otettava kokonaismassan ylitys, ylikuormamaksu määrätään sanotun yhteismäärän perusteella.

Milloin kuljetuksessa sallitaan erityisen luvan perusteella tiellä yleisesti sallittuja massoja suurempia massoja, määrätään ylikuormamaksu akseliin tai teliin kohdistuvan massan tai kokonaismassan ylityksen koko siltä osalta, jolla massa ylittää lupaan merkityn vastaavan massan.

5§ Maksun suuruus

Ylikuormamaksu on jokaiselta 4 §:n mukaisesti lasketun ylityksen täydeltä sadalta kilolta 60 markkaa. Jokaiselta 2000 kiloa ylittävältä sadalta kilolta on maksu kuitenkin 180 markkaa ja jokaiselta 4000 kiloa ylittävältä sadalta kilolta 240 markkaa.

6§ Ylikuorman toteaminen

Ylikuorma todetaan punnitsemalla akseliin ja teliin kohdistuvat massat tai kokonaismassa. Ylikuorma voidaan todeta myös laskemalla kuorman massa tilavuuden perusteella, rahtikirjoista tai muulla luotettavalla tavalla.

Liikenteen valvoja voi ylikuorman toteamiseksi määrätä ajoneuvon kuljetettavaksi kiinteään punnituspaikkaan, jos ajoneuvossa todennäköisin syin epäillä kuljetettavan ylikuormaa. Määräyksestä ei saa aiheutua kohtuuttomia kustannuksia tai kohtuutonta ajanhukkaa.

7§ Kuljetuksen jatkaminen

Jos liikenteen valvoja on kieltänyt jatkamasta ylikuorman kuljettamista, mutta sitä kiellosta ja annetusta maksumääräysilmoituksesta huolimatta jatketaan, voidaan ylikuormamaksun määrääjän harkinnan mukaan määrätä uusi ylikuormamaksu.

8§ Maksun määrääminen

Ylikuormamaksun määrää sen poliisipiirin päällikkö, jossa ylikuorma on todettu (maksumääräys).

Poliisipiirin tai poliisipiirien muodostaman yhteistoiminta-alueen ohjesäännössä voidaan määrätä, että maksumääräyksen voi poliisipiirin päällikön sijasta antaa muu poliisipiirin virkamies.

Ylikuormamaksu voidaan yksittäistapauksissa jättää määräämättä tai poistaa, jos ylikuorman kuljettaminen on johtunut olosuhteet huomioon ottaen anteeksiannetta-

vasta huomaamattomuudesta tai muusta siihen verrattavasta erityisestä syystä.

9§ Ylikuormasta ilmoittaminen

Kun liikenteen valvoja on todennut ylikuormaan, josta voidaan määrätä ylikuormamaksu, hänen on heti kirjallisesti ilmoitettava asiasta asianomaiseen poliisipiiriin ylikuormamaksun määräämistä varten.

Ajoneuvon kuljettajalle on samalla annettava jäljennös ilmoituksesta.

10§ Ulkomaisen ajoneuvon maastavientikielto

Ulkomailla rekisteröityä ajoneuvoa, jossa todetusta ylikuormasta on määrättävä ylikuormamaksu, ei saa viedä maasta ennen ylikuormamaksun maksamista. Maksun määrääjä voi kuitenkin sallia ajoneuvon maastaviennin, milloin ylikuormamaksun maksamisesta on asetettu hyväksyttävä vakuus.

Kun liikenteen valvoja on todennut 1 momentissa tarkoitetussa ajoneuvossa ylikuormaan, ajoneuvo on hänen valvonnassaan siirrettävä lähimmälle poliisin tai tulliviranomaisen valvomalle paikalle, kunnes ylikuormamaksu on maksettu. Jos kuljettaja kieltäytyy siirtämästä ajoneuvoa, on valvojan huolehdittava siirtämisestä. Tarvittaessa saa poliisi- tai tulliviranomainen ottaa sellaisen ajoneuvon tunnusmerkit haltuunsa.

11§ Ylikuorman toteaminen tullitoimipaikassa

Jos tullitoimipaikassa todetaan, että maahan saapuvassa ajoneuvossa on ylikuormaa, josta tämän lain mukaan olisi määrättävä ylikuormamaksu, ajoneuvon maahantulo on estettävä, kunnes ylikuorma on poistettu ajoneuvosta.

Milloin maasta poistumista varten tullitoimipaikkaan saapuneessa ajoneuvossa todetaan ylikuormaa, tullitoimipaikan asiana on suorittaa 9 ja 10 §:n mukaan liikenteen valvojalle kuuluvat tehtävät.

12§ Maksuvelvollisen kuuleminen

Maksuvelvolliselle, joka on Suomessa ja jonka olinpaikka tiedetään, on ennen maksumääräyksen antamista kirjallisesti varattava tilaisuus antaa selityksensä määräjässä, joka ei saa olla kahta viikkoa lyhyempi.

13§ Maksuaika

Ylikuormamaksu on maksettava kuudessa kuukaudessa maksumääräyksen antamisesta.

Jollei ylikuormamaksua makseta 1 momentissa säädetyn ajan kuluessa, maksun laiminlyöneeltä peritään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/95) säädettyjen perusteiden mukaan laskettava viivekorke.

14§ Yhteisön osakkaan ja ulkomaalaisen edustajan vastuu

Avoimen yhtiön yhtiömies ja kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies on vastuussa yhtiön maksettavaksi määrätyn ylikuormamaksun suorittamisesta niin kuin omasta velastaan.

Henkilön, joka ei asu Suomessa, sekä ulkomaisen yhteisön, laitoksen ja säätiön maksettavaksi määrätyn ylikuormamaksun suorittamisesta on niiden täällä oleva edustaja vastuussa. Poliisipiiriin päällikkö määrää tämän momentin perusteella ylikuormamaksusta vastuussa olevan yhteisvastuulliseksi maksuvelvollisen kanssa ylikuormamaksun suorittamisesta. Vastuussa olevan kuulemisessa ennen maksun määräämistä noudatetaan tällöin, mitä 12 §:ssä säädetään.

15§ Muutoksenhaku ja täytäntöönpano

Ylikuormamaksun määräämistä koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla lääninoikeuteen noudattaen, mitä muutoksenhausta hallintoasioissa annetussa laissa (154/50) on säädetty. Maksumääräys pannaan täytäntöön ilman tuomiota tai päätöstä noudattaen, mitä verojen ja maksujen perimisestä ulosototoimin annetussa laissa (367/61) on säädetty.

16§ Kuljetustehtävän antajan korvausvastuu

Ylikuormamaksun suorittaneella liikenteenharjoittajalla on oikeus saada maksun määrä kokonaan tai osaksi takaisin kuljetustehtävän antajalta, jos tämän toimenpide on johtanut siihen, että ylikuormaa on kuljetettu.

17§ Kuljettajan korvausvastuu

Ajoneuvon kuljettaja voidaan velvoittaa kokonaan tai osaksi korvaamaan ylikuormamaksu maksuvelvolliselle vain, jos kuljettaja tahallaan vastoin maksuvelvollisen ohjeita on kuljettanut ylikuormaa tai poikennut reitiltä, jolla kuormaa olisi saanut kuljettaa. Sopimus, virkasäännön määräys tai muu siihen verrattava määrä-

ys, jolla laajennetaan kuljettajan korvausvelvollisuutta, on mitätön.

18§ *Rikosoikeudelliset seuraamukset*
Ylikuorman kuljettamisesta säädetään rangaistus tieliikennelaisissa.
Ylikuorman kuljettamisen tuottamaa taloudellista hyötyä ei tuomita valtiolle menetetyksi, jos samasta teosta määrätään ylikuormamaksu.

19§ *Tarkemmat säännökset ja määräykset.*
Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella. Sisäasiainministeriö voi antaa poliisille tarkempia määräyksiä ja ohjeita tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaan poliisille kuuluvien tehtävien suorittamisesta.

20§ *Voimaantulo*
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1982.

Maa- ja metsätalousministeriön päätös metsän hyönteis- ja sienituhojen torjunnasta Numero 1397/1991

Annettu Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1991

Maa- ja metsätalousministeriö on metsän hyönteisja sienituhojen torjunnasta 8 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (263/91) 4 §:n 1 momentin ja 15 §:n nojalla päättänyt:

1 §
Metsän hyönteis- ja sienituhojen torjunnasta annetun lain (263/91) 2 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainittuina aikoina hakattua havupuutavaraa ei tarvitse kuljettaa pois hakkuupaikalta tai välivarastosta, jos:
1) välivarastosta on sellaiseen metsikköön, jonka puuston tilavuudesta yli 30 prosenttia on samaa puulajia kuin varastossa oleva puutavara, vähintään seuraavat etäisyydet:
Varaston koko Siemen- tai suojuspuumetsikkö taikka nuori kasvatusmetsikkö Muu metsikkö enintään 100 m³ 200 m 100 m yli 100 m³ 400 m 200 m;
2) puutavara peitetään ennen tuhohyönteisten parveilua hyönteisten iskeytymisen estävällä katteella, jonka on peitettävä mäntypino kokonaan ja kuusipinosta päällisyys sekä sivuja ja päätyjä vähintään

yhden metrin korkeudelta pinon yläreunasta mitattuna;
3) puutavarapinon ylimmät kerrokset kuljetetaan pois hyönteisten iskeytymisen jälkeen, mutta ennen metsän hyönteisja sienituhojen torjunnasta annetun lain 2 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa puutavaran poiskuljettamiselle säädettyjä määräaikoja, tai kuoritaan viimeistään yhtä kuukautta ennen edellä tarkoitettuja määräaikoja;
4) puutavaraa sadetetaan siten, että mäntypuutavaran sadetus alkaa viimeistään kaksi viikkoa ja kuusipuutavaran viimeistään neljä viikkoa ennen 3 kohdassa puutavaran poiskuljettamiselle määrättyjä määräaikoja ja että sadetus kestää vähintään kahdeksan viikkoa; tai
5) puutavara käsitellään tuhohyönteisten iskeytymistä vastaan tarkoitukseen hyväksytyllä torjunta-aineella.

2 §
Jos hakkuupaikalla on hehtaaria kohden enemmän kuin 10 kuutiometriä metsän hyönteisja sienituhojen torjunnasta annetun lain 2 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuina aikoina suoritetuista hakkuista jääneitä männyn tai kuusen tyveysiä taikka vastaavia ainespuuksi kelpaamattomia rungonosia, tulee niiden omistajan huolehtia siitä, että tällaiset rungonosat joko kuljetetaan pois hakkuupaikalta ja välivarastosta lain 2 §:ssä säädettyjen määräaikojen kuluessa tai ryhdytään tämän päätöksen 1 §:ssä tarkoitettuihin muihin toimenpiteisiin.

3 §
Milloin taimikkovaiheen ohittaneessa metsässä on myrskyn, lumen, metsäpalon tai muun tuhonaiheuttajan vahingoittamia havupuita hehtaaria kohden enemmän kuin 10 prosenttia puuston runkoluvusta tai yksi taikka useampi vähintään 20 vahingoittuneen havupuun ryhmä, tulee maanomistajan ryhtyä metsän hyönteisja sienituhojen torjunnasta annetun lain 5 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin. Vahingoittuneeksi katsotaan puu, josta ilmeisesti leviää metsätuhoja aiheuttavia hyönteisiä.

4 §
Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1992. Mitä 2 §:ssä määrätään, ei kuitenkaan sovelleta hakkuupaikkaan, jolta puutavara on kuljetettu pois ennen tämän päätöksen voimaantuloa.

Tielaitoksen aluerajat 1.1.1998

